

॥ ૐ ॥

હરિગીત.

શ્રી રામ સીતારામજી, શ્રી રામજી સીતાપતી
શ્રી રામ સીતારામજી, શ્રી રામજી સીતાપતી
શ્રી રામ સીતારામજી, શ્રી રામજી સીતાપતી
મણિરામ રામજી, શ્રી રામજી સીતાપતી

શ્રી કેશોદ સાધુ-અનાથ સેવા સંસ્થા દાંડેના હિસાબ સં ૧૯૭૫

શ્રી રામ લલિત લેહર ૭મી.

લેખક પ્રભુલાલ પ્રીતમલાલ પઢિયાર ચોરવાડ તથા
બહેન માયેક મદનજી કેશોદ-કાઠિયાવાડ

પ્રકાશક:-શ્રી સદ્વી મંડળ તરફથી શ્રીમતિ કસ્તુર બહેન કરાંચી.

શ્રી કૃષ્ણાષ્ટમી.

શાફુલ.

સાધના સત્ત્વ સુરાંગના સ્વકરથી સીંચે સુધા રતેહથી
આગંતુક અતિથીઓ સુરસરે, પોષે પુરા વેહથી
ક્યારા રામમણિ વિષે તિલસતું, કૌતુક આ શું થયું ?
હા ! હા ! હા ! સુરવલ્લી પુષ્પ ખીંતતું, કરમાઈ એ કા મયું ?

પ્રથમાવૃત્તિ } અમદાવાદ—શાહપુર નવીપોળ.
પ્રત ૧૫૦૦ } અમુલ્ય શ્રી પ્રજાહિતાર્થ મુદ્રા-યમાં પટેલ
સંવત ૧૯૭૫ } સને ૧૯૧૯ ડાહ્યાબાઈ દલપતરામે છાપ્યું.

ધાર્યો ધણી ધીંગો રામ ધામ એને જાશુરે.
એને ધામધાશુ, તને મને નહિ કાશુરે. ધાર્યો. ટક.
માયાના મટીને માયા પતિ તણા ધાશુરે,
રસાયણ રામ નામ, રસ ભરી ખાશુરે. ધાર્યો.
ચામની ચિંતા તજીને, ચતુર્ભુજ સ્થાશુરે,
ચિત્ત એકાકાર કરી, ધરણીધર ધ્યાશુરે. ધાર્યો.
સંત સથવારે શ્રદ્ધા ભાતું લઈ જાશુરે,
પ્રેમ પયોધિમાં પુરા પ્યાર વડે ન્હાશુરે. ધાર્યો.
ગરવા ગુણગુણ ગોવિંદાના, ગમતાં ગીતાં ગાશુરે,
શામળાના સરસ, સુભાવવડે, સ્થાશુરે. ધાર્યો.
હૃદયે બ્રહ્માંડો રાખી, બ્રહ્માંડે નાંક માશુરે,
પીશું મણિરામ રસ, અવરને પાશુરે. ધાર્યો.

રાગ એજ.

ધ્યાને ધણી ધીંગો ધારી, ધીમે ધીમે ધ્યાજેરે,
ધીમે ધીમે ધ્યાજે પીજે ખુપ રસ પાજેરે. ધ્યાને ટક.
ત્રેવડ કરીને તાન, ત્રેવડ તો જાજેરે,
અગુણા સગુણા સલુણા, સ્વ મી, સ્નેહ સરે ન્હાજેરે. ધ્યાને
પાકો પંથ પામી ચાલજે સુ નામ પાજેરે, ધ્યાને
ખાટીશ સુનામ વડે, લઇશ દાઝે લાજેરે. ધ્યાને
નામી નામ તણા સ્વામી, ગ્રહે સર્વ છાજેરે, ધ્યાને
એવી શ્રદ્ધા રાખી દૃઢ, સાચે મને સ્થાજેરે. ધ્યાને
કરીશ ન શત્રુ કદી, ત્રાડે તોરે તાજેરે, ધ્યાને
રામ રખવાળો મણિ, જન માથે ગાજેરે. ધ્યાને

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૧ ૮૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૧૪૧૯૨૧-૩

વિષય ૬-૩

॥ ૐ ॥

શ્રી કેશોદ સાધુ-અનાથ સેવા સદાવૃત ફંડનો સંવત ૧૯૭૫ ની સાલનો હિસાબ.

ધર્મરૂપાથી અત્યંત લઘુ સ્વરૂપમાં ઉદિત થઇ આ સંસ્થા આજે ત્રીજા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે; અને પોતાનું કર્તવ્ય બજાવવા જોઈતાં સાધનો મેળવતી પ્રગતિ કરે છે એ જોઈ જાણી સર્વને સહજનંદ થશે. માત્ર પ્રભુ ઇચ્છાપર આધાર રાખી આકાશી વૃત્તિને આશ્રયે પણ આ સંસ્થા પોતાના ઉગમણમાંજ ઉત્તર થતી જાય છે, તેનો બીજા વર્ષનો વાર્ષિક હિસાબ પ્રકટ કરતાં જણાવવું જરૂરનું છે કે-ગત વર્ષ જેવા ભયંકર દુષ્કાળમાં આ સંસ્થાએ પોતાથી બનતી સ્પૃધાઓ તેમજ અનાથ અને અયાચક ગરીબોની બનતી સેવા કરી છે.

સંવત ૧૯૭૪ ની સાલ આખર આ ફંડમાં રૂ. ૧૭૪૩૧૧- ની શીલીક હતી તેમાં ચાલુ તથા સ્થાયી ફંડના કુલ રૂ. ૫૫૮૧૧૧- સંવત ૧૯૭૫ ની સાલમાં ઉત્પન્ન થયા તે મળતાં કુલ રૂ. ૬૯૨૫૨૨- થયા તેમાંથી રૂ. ૨૦૭૦૧૧૨- નો ખર્ચ બાદ જતાં બાકી રૂ. ૪૮૫૪૧૦- ની શીલીક સંસ્થાના ફંડમાં છે, જે નાણાં કેશોદ નિવાસી શેઠ પુરષોત્તમ નાનજીની દુકાને શત એકે ટકા અરધાને વ્યાજે સંસ્થાની સ્થાયી શીલીક તરીકે બાળુ મુકેલા છે.

સ્થાયી ફંડ કે જેનાપર આ સંસ્થાને ટકી રહેવાનો મોટો આધાર છે, તેમાં સ્વધર્મનિષ્ઠ પ્રજા બંધુઓની અધિકાધિક સહાયતાની આવશ્યકતા છે, કારણ કે હાલના કાળમાં ધર્મરી કોપ-તો નહિજ પણ માનવજાતિના દુર્માર્ગ્ય યોગે ઉપરાડપરી વરસો અધિકતર મોંઘ-

વારી અને ઉદર નિર્વાહના સાધનોની પૂર્ણ ખામીનાં આવતાં નળ્ય છે. તેમાં અનાથોની સંખ્યાને પહોંચી વળે એટલો આધાર આપવા આવશ્યક છે. તેમજ આ સંસ્થાના પ્રમુખ મહાત્માશ્રી મૂળશંકર વ્યાસજી મહારાજની શુભેચ્છા કાંઈ આ સંસ્થા માત્ર સાધુ-અનાથોને લોટ દાળ આપીને જ ખેસી રહે એવી નથી પરંતુ દિનપર દિન જેમ જેમ સંસ્થાનું ફંડ વધતું નળ્ય તેમ તેમ ઘટતો સુયોગ્ય વિકાસ કરી આ સંસ્થાને અંગે એક પાઠશાળા સ્થાપન કરવાનો છે જેમાં ગરીબ બન્ધુ ખેતો સાધારણ રીતે સંસ્કૃતનો અભ્યાસ કરી શકે અને ગીતા રામાયણાદિ સર્વોત્તમ ગ્રન્થોના અધ્યયનનો લાભ લઈ શકે. તેમજ અભ્યાસ કરનારા વિદ્યાર્થીઓના ઉદર નિર્વાહની પણ સગવડ થાય. આ બધા હેતુ પાર પાડવા માટે સારા સ્થાયી ફંડની આવશ્યકતા છે. જેને માટે ઉદારચિત્ત પ્રભુ પ્રેમી જન સમૂહને પ્રાર્થના કરવામાં આવે છે કે—“કૃપા કરી આપનો ઉદાર હૃદય આ સંસ્થા તરફ પણ લંબાવો”.

આજે બે વરસથી આ સંસ્થાના અંગતું સદાચિત્ત આપવાનું કામ વ્યવસ્થાપક પોતે જાતેજ કરે છે અને તેની પોતાનીજ દુકાને તેનીજ દેખરેખ નીચે એ કામ થાય છે, છતાં આવાં પરમાર્થનાં કામો કાંઈ હમેશા માટે દુકાનપરજ ચાલી શકે નહિ, તે અર્થે તથા પાઠશાળાની સગવડ માટે જુદાજ આશ્રમની આવશ્યકતા છે, જેને માટે જમીન લેવા નામદાર જુનાગઢ સરકારને અરજ કરેલ છે. ઇશ્વર ઇચ્છા તો થોડા વખતમાંજ કેશોદમાં ત્રીલહરિ ગંગા કિનારે આ આશ્રમ અર્થે જમીનનો નાણુક દુકડો કિદાયત બાવે ખુદાવંદ નવાળ સાહેબના માનવંતા એડમીનીસ્ટ્રેટર સાહેબ બહાદુર તરફથી મળી જશે તેમાં મહાન બંધાવવાના ખર્ચ માટે પણ સારી રકમની જરૂરીયાત

હમી થશે જે અર્થે અનુકંપાશીલ ઉદાર બુદ્ધિ સજ્જનોને પ્રાર્થના છે.

નોંધ લેતાં આનંદ થાય છે કે—પાપી પંચોતરાની પીડાથી પીડાતાં અનાથોનું અવલોકન કરતાં તદ્દન અનુકંપાવડે પેરાધ શ્રીમતિ માણેકબેન જાતે કરાંચી ગયાં, અને લાંના સુહૃદ, સ્નેહાળ, દયાળુ પરોપકાર પ્રિય સાધ્વી મંડળને પ્રાર્થના કરી જેનો સંપૂર્ણ સ્વીકાર કરી એ બેનોના મંડળે મુક્ત હસ્તે ઉદાર મદદ આ સંસ્થાને કરી છે, જે માટે શ્રીમતિ માણેકબેન તથા સાધ્વી મંડળનો આભાર માનતાં અત્યાનંદ થાય છે.

શ્રીયુત મોહનલાલ કાળીદાસ પાઠક ચોરવાડકર પોતે જાતે કાચીન જર્ઝ આ સંસ્થાને જે મદદગાર થયા છે તથા ડાકટર સાહેબ કાનજી જેરાજ રાજ જેમણે ઉના તામે સનખડા જેવા નાના ગામમાં પણ પોતાનીજ સુહૃદતાથી પ્રયત્ન કરી સારી રકમની મદદ આપી છે તે માટે તે બન્ને સજ્જનોનો ઉપકાર માનવામાં આવે છે.

વેરાવળ નિવાસી પરોપકાર પ્રિય, નિરંતર પરહિતમાં તત્પર શેઠ વનમલીદાસ વીરજી જેમણે આ સંસ્થાને અત્યાર સુધી મળેલ રકમોમાંથી સૌથી મોટી એટલે કે રૂ. ૨૦૦) બચેલી મોટી સખાવત કરી છે. એ ઉદાર શેઠજીને તો એ કાર્ય જે કે સહજ લાગ્યું હશે પરંતુ આ ગરિબોની બેલપ કરનાર ગરિબડી સંસ્થાને તો અત્યંત મહાન લાગ્યું છે અને તેથી સંપૂર્ણ આભાર માનતાં સ્વાભાવિક આનંદ છે. એ સખી ગૃહસ્થે વેરાવળમાં પણ રેલવે સ્ટેશન નજીક સારી વિશાળ ધર્મશાળા સ્વોપાર્જીત ધનના વ્યયવડે બંધાવી છે. બ્યાં ગરીબ અને તવંગર સર્વનો સમાન દૃષ્ટિથી સત્કાર છે. ધન્ય છે તે ધન અને ધનીક છે “સો ધન ધન્ય પ્રથમ ગતિ જાહી” એ

મહાત્માશ્રી તુલસીદાસજી કથિત સુવાક્યનો સંપૂર્ણ લાભ લેનાર એ શ્રેષ્ઠ છતાં સાધુતાનાં સર્વ શુભ લક્ષણ સંપન્ન વનમાલીદાસભાઈને પૂર્ણ ધન્યવાદ છે.

મુંબઈ હાલાર્ધ લુવાણા મિત્ર મંડળથી રૂ. ૨૫૦) નું અન્ન ગરિબ અયાચક કુટુંબીઓની આવશ્યકતાઓ જાણી લઈ તેમને પહોંચાડવા અર્થે મળેલ, તથા એક તાકા ૨૪ ગરીબોને વસ્ત્ર આપવા માટે મળેલ તેનો કોઈ પણ જાતના ચાંતિ ભેદ રહિત એ પરોપકાર પ્રિય મંડળની શુભેચ્છા મુંબઈ સહુપયોગ થયો છે. ભવિષ્યમાં પણ એવીજ ઉદાર મદદ એ ઉદાર મંડળ કરતું રહેશે એવી પ્રાર્થના કરવામાં આવે છે.

મુંબઈ બાટીયા વોલંટીયર કોર તરફથી કપડાં નંગ પરર આશરે રૂ. ૭૫૦) ની કિંમતનાં ગરીબોને આપવા મળેલ, તેનું દાન આવશ્યકતા જાણી ઉદાર હસ્તે કરવામાં આવેલ છે. આ અન્ને મંડળનો સંસ્થા પૂર્ણ આભાર માને છે.

કરાંચી નિવાસી શ્રીમતિ મોંધીએન તરફથી તેમનાં સહજત ભગિનિ શ્રીમતિ ટીલીબાઈના સ્મરણાર્થે એક સાઈ પુસ્તક બહાર પાડવા રૂ. ૧૦૦) ની રકમ શ્રીમતિ ભાણેકબેનના કરાંચીના પ્રવાસ સમયે આપેલ છે જે પુસ્તક પ્રભુ ઇચ્છા તો થોડા સમયમાં બહાર પાડવામાં આવશે.

શ્રી કેશોદ સાધુ-અનાથ સેવા સદાવૃત આશ્રુ ફંડ

સંવત ૧૯૭૫

જ

ક

- ૨૫ ઠા. પુરુષોત્તમ નાનજી કેશોદ
 ૨૫ બેન માણેક મદનજી કેશોદ
 ૨૫ ઠા. ગોવર્ધન આશ્રુદ કણેરી
 હાલ કેશોદ
 ૨૫ એક પરોપકારી ગ્રહસ્થ કેશોદ
 ૭૫ એક પરોપકારી ગ્રહસ્થ કલકતા
 શા. દામોદર મોતીચંદ મારફત
 ૨૫ શ્રીયુત નાથાલાલ સુંદરજી
 ઠાકર ચોરવાડ હાલ મુંબઈ.
 ૨૫ શા. દામોદર મોતીચંદ કલકતા
 ૨૫ શા. ધરમશી લીલાધર કલકતા
 ૨૫ ઠા. વીરજી કાનજી જુનાગઢ
 ૨૦૦ શા. વનમાલીદાસ વીરજી વે-
 રાવળ.
 ૨૫ ઠા. જોરાજી ગોવર્ધન ઇસિરા
 ૫૦ શેઠ વલ્લભદાસ કલ્યાણજી ક-
 લકતા.
 ૨૫ એક પરોપકારી બેન પોરબંદર
 ૫૦ ઠા. રણછોડદાસ ઝીણાભાઈ
 મુંબઈ.
 ૨૫ નામદાર શ્રી ગુલાબકુંબરબા
 સાહેબ ઝાલીજી સાહેબ શ્રી
 જસલમેર રાજપુતાના.
 ૫૦ શેઠ ગનીજીજી આમદ પ્રભાસ
 પાટણ.

- ૬૨૫૮ બાજરો મણુ ૧૧૪૧ ૬
 ૧૦૨૧૧૦૧ અડદ મણુ ૨૩૧ ૨૧
 ૪૩) દળામણુ ભરડામણના
 પાટા ૧૧૧૧ રામરસ મરયાં વિગેરેના
 ૧૬૧૧ પેટી ફેરવનારના પગાર
 માસ સવાત્રણનો પ્રત રૂ.
 ૬ લેખે.
 ૪) હિસાબ બહાર પાડતાં
 છપામણી તથા નાણાં
 ભરનારને મોકલવા બુક
 ૫૦૦) વધુ છપાવવાના
 ખર્ચના
 ૨૦ હેન્ડબીલ ૧૦૦૦૦) તથા
 પતાં ૩૨૦૦) છપાવતાં
 તેના ખર્ચના
 ૨૫ દેશાવરની ટપાલ ખર્ચના
 તથા બુકો મોકલવાના
 ખર્ચના.
 ૧૦૧૧૧ સાલ આખરે વધારો ૨-
 હેતા શ્રી સ્થાયી ૫૦માં
 જમા લીધા.

૮૬ પાટા

૨૫૦) અયાયક અનાથ ગરીબો
 ને દાણા આપવામાં આવ્યા

જ

ઉ

૨૫ ઠા. માવા ભોવાન વેરાવળ.
 ૨૫ ઠા. મથુરદાસ રણુછોડદાસ
 વેરાવળ.
 ૨૫ મીચ્છી કલા મૂળા ઠા. ઠાક-
 રશી સરસાધ.
 ૨૧ શેઠ સોમજી પુંજ વેરાવળ
 ૯૯૫૧૧૧

કેશોદ ગામમાં તથા સ્ટેશને
 ફરતી પેટીની ઉપજના.

૯૯૫૧૧૧

૨૫૦) મુંગધથી હાલાઈ લુવાણા
 મિત્રમંડળ તરફથી ગરીબ
 અનાયક અયાચકને દાણા
 આપવાના આવ્યા તે.
 ૧૭૫) એક તાકા ૨૪ ગરીબ અ-
 નાયોને કપડાં આપવા માટે
 મુંગધ હાલાઈ લુવાણા મિત્ર
 મંડળ તરફથી આવ્યા તે.
 ૭૫૦) બાટીયા વોલટીયરકોર મું-
 ગધ તરફથી અમરેલી તથા
 જુનાગઢ મારફત કપડાં નંગ
 પરર ગરીબ અનાયોને આ-
 પવા સાડ આવ્યા.

૧૭૫) એક તાકા ૨૪ નાં કપડાં
 ગરીબ અનાયોને આપ્યાં.
 ૭૫૦) કપડાં નંગ પરર અ-
 નાય ગરીબોને આપ્યાં.

૨૦૭૦૧૧૧

૨૦૭૦૧૧૧

શ્રી કેશોદ સાધુ-અનાથ સેવા સહાવૃત્ત સ્થાયી ફંડ

સંવત ૧૯૭૫.

- ૫) ઠા. દેવકરજી હરજી કેશોદ
હાલ કંપાળા
- ૧૫) ઠા. લાલજી લાધા તથા દા-
મા કાનજી કેશોદ
- ૩૧) ઠા. લાલજી લાધા હા. સુંદરજી
વેલજી કેશોદ
- ૩૧૧) ઠા. ડાયા કાનજી કેશોદ
- ૫) ત્રિપ. ગોવિંદજી ત્રીકમજી કેશોદ
- ૨) પટેલ મૂળજી બાણા કેશોદ

૪૮૨૧૧૮

ઠા. પુરૂષોત્તમ નાનજી કેશોદ
તેના પોતાના ભાગીદારોના
નફામાંથી ટકા ૫ મુજબ વ-
રાડના.

૧૬૦૧૧૧ ઠા. શામજી નાનજી
મજમુ

૫૫૧૧૧૧૧ ઠા. ઓધવજી ગોવિં-
દજી મજમુ

૧૫૧૧૧૧૧ ઠા. ગોવર્ધન જેઠા
મજમુ

૨૩૧૧૧૧૧ ઠા. મનજી મેધજી
મજમુ

૭૫ ઠા. માધવજી સુંદરજી
તથા જમનાદાસ
ત્રીકમજી મજમુ

૬૧ ઠા. ડાલાલાલ મેધજી
તથા મનજી ગોવર્ધન
મજમુ

૧૪૫૧ ઠા. પુરૂષોત્તમ નાનજી

૪૮૨૧૧૮

- ૧) ઠા. પરમાણુદ જાદવજી કેશોદ
- ૫) ઠા. નેણસી જાદવજી મેસવાણુ
- ૫) ઠા. પીતાંબર ગોવર્ધન મેસવાણુ
- ૫) ઠા. પરમાણુદ પીતાંબર મેસવાણુ
- ૧૫) ઠા. નારણ મેધજી તથા જીવન
તુલસી માણેકવાડા.
- ૨) શ્રીમતિ બેન ધારી નાનજી
જીનાગઢ
- ૩) રા. નવનિધરાય ઇન્દ્રાશંકર
કીકાણી
- ૫) મે. જીનાગઢ વહીવટદાર સા-
હેબ પ્રભાકરરાવ વામનરાવ
બર્વે
- ૧) રા. ભગવાનજી જીગન સોર-
ઠીયા જીનાગઢ
- ૧) રા. હિંમતલાલ શીવશંકર
ભટ્ટ જીનાગઢ
- ૧૧૮ રા. પોપટલાલ તારાચંદ જીનાગઢ
તેમના મંડળ તરફથી
- ૪) રા. જેરાજ હસરાજ રાજ

- ૧) રા. ગોકુળદાસ જગજીવન
૫) રા. પ્રતાપશંકર રેવાશંકર
જુનાગઢ
૫) નામદાર વઝીરજીદા ઉસમા-
નખાં મીયાં સાહેબ જુનાગઢ
૪) શેઠ રૂગનાથ માધવજી જુનાગઢ
૧) મે. પ્રેક્ષિસર સાહેબ મણિલાલ
માણિકજાલ મહેતા
૧૦) રા. ગોકુળદાસ ધનજી પાઠક
જુનાગઢ તેમનાં ધર્મ પત્નિ
અ. સૌ. શ્રીમતિ વિજ્યા-
કુંવરના પૂન્યાર્થે.
૫) રા. મહાસંકર નરભેશંકર ખૂચ
જુનાગઢ
૧) જમાદાર સાહેબ મહંમદ ખીન
સાહે હીંદી જુનાગઢ
૫૦) શ્રીમતિ બેન અ. મા. બાઇચંદ.
બાઇ શીહોર
૫૧) શા. કાળીદાસ માધવજી
સનખડા
૧૦) શા. અમરશી પીતાંબર સનખડા
૧૦) શા. ગંગાદાસ જેરામ સનખડા
૧૦) શા. મોહનલાલ હરખચંદ
સનખડા
૧૦) શા. કાળીદાસ પીતાંબર સનખડા
૧૦) શા. કાળીદાસ અમરશી
સનખડા
૫) શા. ઓત્તમચંદ ધારશી સનખડા
૫) શા. વનમાલી પાનાચંદ સનખડા
૫) શા. વીરજી કાળીદાસ સનખડા
૫) શા. વલ્લભજી હંસરાજ
સનખડા
૫) શા. યુનીલાલ રતનજી સનખડા
૩) શા. વલ્લભજી નાગજી સનખડા
૨) શા. ભગવાનદાસ કામાબાઇ
સનખડા
૨) શા. જમનાદાસ રવજી સનખડા
૨) શા. ત્રીભોવનદાસ દેવચંદ
સનખડા
૨) શા. રતીલાલ દામોદર સનખડા
૧) શા. સામજી ધારશી સનખડા
૧) શા. ભુરાબાઇ નારણ સનખડા
૧) શા. કાળીદાસ ગીરધર
સનખડા
૧) શા. નરોત્તમ મેનજી સનખડા
૧) મીત્રી ગોપાળ પોપટ સનખડા
૨) મેતા વીક્રંતજી ડોસા કામદાર
કેશોદવાળા
૫) ઠા. ગીરધર પ્રાગજી ખોરાસા
૧૦) શેઠ અમરચંદ ડોસા પોરખંદર
૧૦) ઠા. ગોવર્ધન જેઠા શાહાપુર
૧૦) વિપ્ર. અવલરામ દામોદર
ઠાકર ચોરવાડ
૧૫) શા. જીવનદાસ ગુલાબરાય
કુ. ચોરવાડ
૫) જોશી ધરમશી ઘેલા ઠા.
ગોકુળદાસ ધરમશી પોરખંદર
૧૫) શેઠ ગોકુળદાસ જીવરાજ વેદ
ઓસાકા, જાપાન
૦૧ ઉમીયાશંકર ધનેશ્વર ખરોલીવાળા

- ૧) હરિવલ્લભ વ્યાસ તરફથી
૦૧ એક પરોપકારી ગ્રહસ્થ
૧૦) કોચીનથી રા. મોહનલાલ
કાળીદાસ મારફત
૧૧) તાલાલામાં ફરતી પેટીની
ઉપજના
૨) લાધા મીઠા તાલાળા
૨) ઠા. પુરષોત્તમ લીલાધર તાલાળા
૧) ઠા. વાલજી જીવન તાલાળા
૨) ઠા. રામજી માવા તાલાળા
૦૧ ઠા. લાધા સુંદરજી તાલાળા
૧) મારફતીયા રા. જગનલાલ
એચર તાલાળા
૧) ઠા. જીવન કુરજી તાલાળા
૧) જગન જીવન તાલાળા
૦૧ ઠા. જમનાદાસ જીવન તાલાળા
૦૧ ઠા. લવજી મોનજી તાલાળા
૧) વિપ્ર પ્રાગજી તાલાળા
૦૧ ઠા. જમનાદાસ માધવજી
તાલાળા
૫૧) શેઠ મુળજી જેઠા કુ. કોચીન
૨૦) શેઠ બાણજી રામજી કોચીન
૨૦) શેઠ કાનજી દામજી કોચીન
૧૫) શેઠ રામદાસ મોરારજી કોચીન
૧૫) શેઠ નાનજી મેઘજી કોચીન
૧૫) શેઠ રતનશી કલાણજી કોચીન
૮) મુંબાઈથી કોચીન જતાં રા.
મોહનલાલ કાળીદાસને રસ્તા-
માં પરચુરણ પરોપકારી સ.
જગનો તરફથી મળ્યા

- ૧૧) કોચીનથી નામ વગરના
૫) શ્રીમતિ બેન કુંકાં નેમચંદ
વેરાવળ
૭) ઠા. વીઠલજી કાળામાધ વેરાવળ
૫) ઠા. પુરષોત્તમ શામજી વેરાવળ
૩) બેન પાનકુંવર કલ્યાણજી
વેરાવળ
૫) પુરોહિત વરવાશંકર આનંદજી
ઠા. અંબાશંકર વરવાશંકર
પ્રભાસપાટણ
શ્રી કરાંચી સાધ્વી મંડળ
તરફથી.
૧૩૧ શ્રીમતિ ગંગામાઈ હાલાઈ
૧૫૧) ઠા. વિસનજી વશરામ ઠકરા
રેશમી કાપડવાળા
૧૫૦) સ્વ. ટીલીઆઈ હા. મોંઘીબેન
કચ્છી
૧૦૧) શ્રીમતિ કમરમાઈ સ્વ. શેઠ
ભવાન પુરષોત્તમની વિધવા
હાલાઈ
૧૦૧) શ્રીમતિ ગોમતી બેન હાલાઈ
૧૦૧) શ્રીમતિ અમૃત બેન હાલાઈ
૧૦૧) શેઠ ડોસા કલ્યાણજી હા.
શ્રીમતિ પાર્વતિમાઈ કચ્છી
૧૦૧) શેઠ પ્રાગજી દામજી ઠકરા
દોરડાના વેપારી
૧૦૧) સ્વ. શેઠ લીલાધર જાદવજી
લાખાણી હા. નારણદાસ.
હંસરાજ પોરમંદરવાળા

- ૬૧) શ્રીમતિ કંકુબાઈ શેઠ લવજી
આણુંદજીની વિધવા
- ૬૧) સ્વ. જમનાબાઈના સ્મરણા-
ર્થે હા. શેઠ દેવધર પ્રાગજી
કચ્છી
- ૫૨) શ્રીમતિ દેવકાબાઈ કચ્છી
- ૫૧) શેઠ કુંવરજી હંસરાજ હા.
શ્રીમતિ ડેમાંબાઈ કચ્છી
- ૫૧) મિ. જરબાઈ હોરમસજી
ડુબાસ
- ૫૧) શેઠ કાનજી ગોવિંદજી દાવડા
હા. વેલાંબાઈ
- ૫૦) એક પરિપક્કારી સિંધી બંધુ
તે શેઠ ત્રીકમજી પુરપોત્તમ
ના મિત્ર
- ૫૦) શેઠ જેરામ કાળા હા. શ્રી-
મતિ વેલોબાઈ
- ૫૦) શેઠ જસરાજ વાલજી હા.
શ્રીમતિ સુંદરબાઈ
- ૩૫) શ્રીમતિ રતનબાઈ
- ૩૧) શેઠ જેઠાબાઈ રતનજી હા.
શ્રીમતિ મટુબાઈ
- ૫૧) સ્વ. મોધી બેન હા. વેલાંમા
સોની.
- ૨૫) શેઠ જીવનદાસ નાથાબાઈ બા-
ટવીયા હા. શ્રીમતિ પુરીબાઈ
પોરબંદરવાલા
- ૨૫) શેઠ ચાંપશી ઉમરશી
- ૨૫) શેઠ વલ્લભદાસ વાલજી
- ૨૨) શ્રીમતી રામબાઈ

- ૨૧) શેઠ લધારામ નાથાબાઈ હા.
શ્રીમતિ જેઠીબાઈ પોરબંદર-
વાલા.
- ૨૧) મિ. સોનબાઈ પેસ્તનજી ડુબાસ
- ૨૧) શેઠ મોગરજી ઉમરશી
- ૨૦) હેડમિસ્ટ્રેસ શ્રીમતિ ધનકુંવર-
બાઈ.
- ૨૦) શ્રીમતિ કંકુ બેન.
- ૨૦) શ્રીમતિ બચુબાઈ.
- ૨૦) શ્રીમતિ પ્રેમબાઈ
- ૧૫) „ ગોમાંબાઈ
- ૧૧) „ ભચીબાઈ
- ૧૮૧ „ પ્રેમીબાઈ
- ૧૦૧ „ સાકરબાઈ
- ૧૮૧ „ હાંસબાઈ
- ૧૦૧ „ મીઠાંબાઈ
- ૧૦૧ શેઠ રતનજી આણુંદજી હા.
શ્રીમતિ ધનબાઈ
- ૧૦૧ શેઠ લખમશી કાળીદાસ હા.
શ્રીમતિ ગંગાબાઈ
- ૧૦) શ્રીમતિ મૂલીબાઈ.
- ૧૦) „ ચોથીબાઈ.
- ૧૦) „ જમના મા
- ૧૦) „ મૂલીબાઈ
- ૧૦) „ મૂલીબાઈ
- ૧૦) „ લક્ષ્મીબાઈ
- ૧૦) શેઠ સુંદરજી જેઠા
- ૧૮) શ્રીમતિ દેવકાબાઈ
- ૧૦) „ શામકુંવરબાઈ
- ૧૦) „ લીલાંબાઈ

- ૧૦) શ્રીમતિ જેઠીબાઈ ઉર્ફે થકાંબાઈ
 ૧૦) " મૂલીબાઈ
 ૧૦) " શ્રીમતી કેસરબાઈ
 ૭) " પુરીબાઈ
 ૬) " પોરીબાઈ પુષ્કરજી આહા
 ૫) " રામલાલા
 ૫) " પાનબાઈ
 ૫) " પ્રેમબાઈ
 ૫) " ધનબાઈ
 ૫) " ગોમતી બેનનાં મામી
 ૫) " ભગવતીબાઈ
 ૫) " જડાવમાઈ
 ૫) શેઠ લક્ષ્મીદાસ બાવાબાઈ
 પોરબંદરવાળા.
 ૫) શેઠ કાળીદાસ લીલાધર
 ૫) શ્રીમતિ મોતીબાઈ
 ૫) " માણિક્યાઈ શેઠ પ્રાગજી
 દામજીનાં બેન
 ૫) " ખીયાંબાઈ
 ૫) " માનબાઈ
 ૫) " હીરબાઈ
 ૫) " જમના બા
 ૫) " જેઠીબાઈ સદ્ગત શ્રી-
 મતિ વેલી બેનની સાસુ
 ૫) " મીઠાંબાઈ
 ૫) " મીઠાંબાઈ
 ૫) " અંબાબાઈ
 ૫) શ્રીયુત ખીમજી મહારાજ
 ૫) શ્રીમતિ મયાબાઈ
 ૫) " ભચીબાઈ

- ૫) " નાનબાઈ
 ૫) " મૂલીબાઈ
 ૪) શેઠ પ્રેમજી વલ્લભદાસ પઠા-
 હીયા સલાયાવાળા
 ૨૧) શેઠ માધવજી નરસી
 ૨) શ્રીમતિ પરમાર્થબાઈ
 ૨) " રંભાબાઈ
 ૨) " કંકુબાઈ
 ૨) " વેલાંમા.
 ૨) " લક્ષ્મીબાઈ
 ૨) " શ્રીમતિ મદુબાઈ
 ૨) " સુંદરબાઈ
 ૨) " મધુમા
 ૨) " મંચુબાઈ
 ૨) " જેઠીબાઈ
 ૨) " ઓત્તમબાઈ
 ૨) " રામાબાઈ
 ૨) " મોધીબાઈ
 ૨) " આસરબાઈ
 ૨) " જમનાંબાઈ
 ૨) " વેલબાઈ
 ૨) " કુલબાઈ
 ૨) " અવલમા
 ૨) " પરમાર્થબાઈ
 ૨) " મોધીબાઈ
 ૨) " રામાબાઈ
 ૨) " ભાણુબાઈ
 ૨) " જેઠીબાઈ
 ૨) " ઇસરબાઈ
 ૨) " કમાંબાઈ

- ૨) „ સામાંબાધ
 ૧) „ મૂલબાધ ગંગા
 ૧) „ શામબાધ
 ૧) „ પાર્વતિબાધ
 ૧) „ મદુબાધ
 ૧) „ નંદુબાધ
 ૧) „ વાલીબાધ
 ૧) „ તેજબાધ
 ૧) „ મોતીબાધ
 ૧) „ જુહીબાધ
 ૧) „ સુંદરબાધ
 ૧) „ જમ્નાંબાધ
 ૧) „ સેજબાધ
 ૧) શ્રીયુત લાલશંકરબાધ
 ૧) „ રામચંદ્રબાધ
 ૧) શ્રીમતિ મોંધીબાધ
 ૧) „ બાયાંબાધ
 ૧) „ ભચીબાધ
 ૧) „ સુંદરબાધ
 ૧) „ ભલીબાધ
 ૧) „ વેલબાધ
 ૧) „ કેસરબાધ
 ૧) „ સામબાધ
 ૧) „ લક્ષ્મીબાધ
 ૧) „ ચોથીબાધ
 ૧) „ માણેકબાધ
 ૧) „ ઝમુબાધ
 ૧) „ ભોજબાધ પુષ્કરણ
 ૧) „ મીઠાંમા બાહ્ય

- ૧) „ ઉજમબાધ
 ૧) „ કુંવરબાધ
 ૧) „ જાનબાધ
 ૧) „ લક્ષ્મીબાધ
 ૧) „ પરમાંબાધ
 ૧) „ ગોમાંબાધ
 ૧) „ ગોદાવરીબાધ
 ૧) „ સુંદરબાધ
 ૧) „ તુલસાંબાધ
 ૧) „ કાનબાધ
 ૧) „ પરોપકારીબાધ
 ૧) „ રામાંબાધ
 ૧) „ મોંધીબાધ
 ૧) „ ભચીબાધ
 ૧) „ આસરબાધ
 ૧) „ મૂલીબાધ
 ૧) „ જવાંબાધ
 ૧) „ લક્ષ્મીબાધ
 ૧) શ્રીમતિ જસીબાધ
 ૧) „ દેવકાંબાધ
 ૧) શ્રીયુત મોતીરામબાધ
 ૧) „ કરસનદાસબાધ
 ૦૥ „ શેઠ જદવજીબાધ
 ૦૥ શ્રીમતિ કમરમા
 ૦૥ „ ચાંપાબાધ
 ૦૥ „ પરોપકારીબાધ
 ૦૥ „ સુંદરબાધ
 ૦૥ „ મમીબાધ
 ૦૥ „ મીઠાંબાધ
 ૦૧ „ શીવકુંવરબાધ

૫) સાધવી મંડળમાંથી નામ
વગરના

૧૦) શ્રીમતિ જ્યોત્તમબાઈ હાલાઈ

૫) „ જીવીબાઈ કચ્છી

૨) „ કેસરબાઈ

૧) „ રતનબાઈ

૧૩૪૩૧૧- ગઢસાલની બાકી શીલીક

૧૦૧૧ ચાલુ ફંડમાંથી વધારાના

૧૬૪૧૦૧ વ્યાજ સર ૩૨૮૫૧૧૧

ટકા ૦૧ લેખે સંવત

૧૯૭૫ના આવજી સુદી

૧૨ સુધીનું.

સંવત ૧૯૭૫, ૪૮૫૪૧

આવજી શુકલ ૧૨.

મણિલાલ શ્રીમતલાલ.

હિસાબ તપાસનાર

પુરવોત્તમ નાનજી

વ્યવસ્થાપક.

વ્યાસ મૂળશંકર મયારામ.

પ્રમુખ.

રાગ ધન્યાશ્રી.

જન ગુણુ ગ્રાહક રામ, જયકર, જન ગુણુ ગ્રાહક રામ
 ઢંગ કુરંગ સુસંગે સુધારી, દે અંતર આરામ. જય.
 સુખતું સુખને જીવન જીવતું, અંતરજામી અકામ. જય.
 સન્મતિ દર્ષ સન્માર્ગે વાળી, કર મન ઝટ નિષ્કામ. જય.
 રોહી દગચળ ચંચળતાથી, ધ્યાન ધરે સુખ ધામ. જય.
 હેતે અંચળ હાશ ! પસારી, વિનવે જગ વિશ્રામ. જય.
 વિનય સ્વિકારી વિશ્વ પિતા તું, દે ગાવા ગુણુગ્રામ. જય.
 જૂમંડળમાં સાધવી મંડળ, ગજવે નામ અનામ. જય.
 પા પ્રિયતમ, પ્રભુ પ્રેમામૃતનો, રામ મણીમય જામ. જય.

રાગ સદર.

વારંવાર પ્રણામ, પ્રભુજી વારં. ટેક.
 લેશ બને ના બીજું તેથી, હાઈ હૈયે હામ. પ્ર.
 મમ લાચારી તવ દાતારી, જાણી ગણુ ગુણુ ગ્રામ. પ્ર.
 માફ કરી અપરાધો મારા, રક્ષા કર ધન શ્યામ. પ્ર.
 રામ મણિ પદ પંકજ ચૂમ્મી, ઉલટ સુલટ જપું નામ. પ્ર.

રાગ એક તીર ફેકતાની.

વાંધો ન લેશ મારે, ધર દિલમાં કરોને. ટેક.
 છે દેશ આ તમારો, સરકાર સર કરોને
 આનંદ અંગ મારે. ધર૦ ૧
 વશ વિશ્વ છે તમારે, ગણુના કશીજ મારી
 માત્રીક છોજ મારા. ધર૦ ૨
 અર્પેલ તન તમને, છે દિલ દાર ખુલ્લું
 શોભા વધે તમારી. ધર૦ ૩

વાસો વસો ગમે ત્યાં, મનમાં રહોજ તનમાં
મણિરામજી દયાથી.

ધર૦ ૪

રાગ

પ્રકટો કૃષ્ણ કરુણા કંદ, દયાય ભૂ દેવતારે લોલ.
પ્રકટો ગો બ્રાહ્મણ પીડાય, સકળ મળી સેવતારે લોલ
પ્રકટો ધર્મ પુણ્યો પાતાળ, સુસંત દુઃખી ધણુરે લોલ
પ્રકટો વધતો જાય અધર્મ, ન કલેશમાં કાંધ મણુરે લોલ
પ્રકટો હરિ ઉદ્ધારો ધર્મ, પરમ પથ દાખવોરે લોલ
પ્રકટો ટાળો દેવ ! અધર્મ, ન લેશ પણ રાખવોરે લોલ
પ્રકટો તારો સંત સુજાણ, મુની સુર સહુ સ્તવેરે લોલ
પ્રકટો કૃષ્ણ કૃપાળુ રામ ! મણિ જન ત્રિનવેરે લોલ.

રાગ એજ.

પ્રકટયા પરમેષ્ઠી પ્રભુ આપ, પરમ રસ આપવારે લોલ
પ્રકટયા નિશિચર વન અંગાર, સુધર્મ ફરી સ્થાપવારે લોલ
પ્રકટયા રોહિણી બુધ વદીમાંજ, ભાદરવી આઠમેરે લોલ
પ્રકટયા મધરાતે મહારાજ, સુયોગ સૌ મળ્યો સમેરે લોલ
પ્રકટયા હરિજન હરિ જશ ગાય, ગગન સુર હર્ષતારે લોલ
પ્રકટયા જ્યજ્ઞ કરતા દેવ, સુમન શુભ વર્ષતારે લોલ
પ્રકટયા કૃષ્ણ કૃપા ધનશ્યામ, સ્વરૂપે શોભતારે લોલ
પ્રકટયા આરામે આરામ, મણિ મન લોભતારે લોલ.

રાગ એજ.

માધવ ! બંધીતાનના બંધ, પ્રકટતાં ત્રુટીયારે લોલ
માધવ ! કેદેથી વસુદેવ, ચડપ લઘ છૂટીયારે લોલ
માધવ ! શિર લઘને ગોકુળ, જતા વસુદેવજીરે લોલ
માધવ ! ઝરમર વરસે મેઘ, કરે છાય શેષજીરે લોલ

માધવ ! યમુના પદ રજ ચ્હાય, જળે ઉભરાય છે રે લોલ
 માધવ ! સ્પર્શી પદ યમુનાં જળ, નીચાં જાય છે રે લોલ
 માધવ ! નંદ ઘેરે આનંદ, સુકંદ હરિ આવીયારે લોલ
 માધવ ! કૃષ્ણ મણિમય રામ ! સ્વજન મન ભાવીયારે લોલ.

રાગ એજ.

ગોકુલ ઘેલું થયું ધન સ્યામ ! પધાર્યા પ્રેમથીરે લોલ
 ગોકુળ વાળે વધાઈ ધામ ધામ, સુયોગમય ક્ષેમથીરે લોલ
 ગોકુળ ગોરસતી ધમસાણુ, મચી રહી ગામમારે લોલ
 ગોકુળ ઉછળે બ્રહ્માનંદ, મગન હરિ નામમારે લોલ
 ગોકુળ નંદ યશોદા દાન, અક્ષેપે આપતારે લોલ
 ગોકુળ કરી નાંદી મુખ શ્રાદ્ધ, સુગર્ગ પદ આપતારે લોલ
 ગોકુળ રસ સિંધુની લ્હેર, રસાદમક ઉછળેરે લોલ
 ગોકુળ ઝીલે જન મણિરામ, પદાળ્લે જમ્મ લેરે લોલ.

રાગ હરી રસ પીછયે.

રસીયા ! રસ રંગ રૂપ રસાળ રસાળધે રાચી રહું. ટેક.
 રસીયા ! રસ રૂપતા તણી વાતડી, કહું કોની પાસે હું કૃપાળ ! રસા.
 રસીયા ! રંગ બીના અતિ ભીંજળ્યા, ચહું એથી વધુ શું દયાળ ! ર.
 રસીયા ! રસ બસ રંગની રેલમાં, વહું ભાર કાં જગ જાળળ. ર.
 રસીયા ! તન્મયતા તણા તાનમાં, અહું સાન સાચી મરમાળ. ર.
 રસીયા ! ભાન અભાન બેભાનમાં, સહું સંકટ શીદ ત્રિશાળ. ર.
 રસીયા ! વેદ પારે ભેદ રાસનો, લહું લક્ષ બનું કરજાળ. ર.
 રસીયા ! બ્રહ્મ પયોનિધી છોળતાં, સહું શાને મિથ્યા માયા જાળ. ર.
 રસીયા ! મણિમય, રામાગ્નિ જ્વાળમાં, દહું દોષ રમું બની બાળ. ર.

x રાગ ઓધવશ્ચ સંદેશો.

મંડળની માધુરી “ વેલી ” ક્યાં વસી ?

ખીલ્યા ટાણે શું વિલાપ વેલ ને

હર ઉદાને ઉછરતી તું કુમળી

સહી શકી નહી વિયોગનો હા ! ખેલ ને ! મંડળ●

અંબુજ સમ ખીલતું ખાસું મુખડું

નયને જોતી પ્રેમાશ્રુની ધાર ને

“ વેલી ” કહેતાં વળગી પડતી જ્ઞાલથી

દૃષ્ટિથી શું દૂર ગઇ આ વાર ને.

મંડળ●

આજક વયમાં આપુડી ! તું વહી ગઇ

સદાયરણુથી ચાલી દીધી શીખ ને

પ્રાણસમું પતિવ્રત પાળ્યું તેં પ્રેમથી

માતાના દુઃખમાં વેર્યું તે વિખ ને.

મંડળ●

સત્સંગના સોપાનેથી સરકી પડી

યાત્રા નિમિત્તે નવ સરીયું તુજ કાળ ને

વાટહલી જોતી રાખી તેં “ વેવડા ”

આશાના અંકુરો ઉડ્યા આજ ને.

મંડળ●

તું જતાં મુજ મનના મોહ શમ્યા બધા

વ્યક્તિગત ભાવોમાં ભુંડી ! ભેદ ને

વિધ વિધની મમ વિધિઓ વિધીને શું કહું ?

અવસાને શું રહેતો અંતર ખેદ ને ?

મંડળ●

આયુષ્ય ઓછે આગળથી તું હા ! ગઇ

સાને સમજાવ્યું મુજને જગ સુખ ને

x સદ્ગત અ० સૌ० વેલીખેનને પ્રેમ પુષ્પાંજલી.

હાય ! હજી એત્યું નહીં ચંચળ ચિત્તડું

પણ કરમાયું હૃદય કમળનું મુખ જો.

મંડળ૦

પ્રપંચમાં બાપુડી ! કો કોનું નથી

અદકું ગોતે જોવી મનની રીત જો

જ્ઞાની યોગી લુપ્ત્યા સર્વે ભેદમાં

અભેદની વાતોમાં ભેદે બીંત જો.

મંડળ૦

રામ કૃપા ચિન્હીત માળા એ બાલુડી

સ્મરણ કરંતા સોંપી છે તુજ હાથ જો

જાલી વારસ થઈ વિખુટી શું પડી

રામ મણિ આનંદે હો તુજ સાથ જો.

મંડળ૦

ગઝલ.

બવિખની સાધિવ ! દેવી ! વહી ગઈ વર્તમાને હા !

ધટીત ના જાલુડી ! તુજને, મધુરી વેલ મંડળની

થતાં “ વેલી ” વિખુટી તું, ઉરે હા ! આગ ઉઠે છે

થઈ સંયોગી શું બાપુ ! ગણત્રીના દિવસ માટે

કરાંચીમાં અનુરાગી, થવાયું તુંજ સાઈ શું !

દઈ દેખા અરે ભાગી, જવું ના, ના, ઘટે તુજને

જગતરૂપ વૃક્ષને જોયે, વધે જાતી હતી વેલી

કસાઈ કાળ પુગ્યો ત્યાં, ઝટક દઈ ઝટકો માર્યો

હતું તારે થવું મીરાં, ખરે ટાણે ખૂટી ઘેલી !

મણિરામે મળી ગઈ તું, અમરતામાં અહો ! “વેલી”

ગઝલ એક તીર ફેંકતાની.

સુર વલ્લરી સુહાગી, કરમાઈ ગઈ કશાથી ?

યમુના તટે ઉગેલી, વ્રજ ભક્ત બૂ વસેલી

પ્રિય ! વેલડી કનકની, કર૦

નહિ ખામી ક્ષેત્ર કરી, ખૂન પોપણો પુત્રેત્રાં
 તોય કલ્પ વસ્તી બહાલી ! કર૦
 સાધ્વી સુરાંગનાઓ, કરકંજ સ્નેહ સીંચે
 હા ! વેલકી તથાપિ, કર૦
 આબ્યાં અતિથીઓને, સત્કાર શીળી છાયા
 દેનાર વેલ દિલની, કર૦
 ઠીક માનું રામ મરજી, મણિ આત્મ શાંતિ ધાતુ,
 ખટકો ન જાય દિલનો, કર૦

રાગ એજ.

નહિ રાંકનીજ ગાંઠે, રત્નો રહે કદાપિ. ટેક.
 થોરે હકે ન કેળાં, આશા વૃથા અરે ! એ !
 કંગાલની ન ગાંઠે, રત્નો ૦ ૧
 કદી કાગનીજ કાટે, હીરો દીઠેલ છે કે ?
 બૂખેલની ન ગાંઠે, રત્નો ૦ ૨
 મુંડા મજીઠનો તે, શું ભાવ જાણનારા
 તેથી ન દીન ગાંઠે, રત્નો ૦ ૩
 મણિરામ નામ સાચો અણુમોલ હીરલો છે
 પાખંડીની ન ગાંઠે, રત્નો ૦ ૪

રાગ એજ.

કપટી ! દરાજ ! કાળા ! તવ જય કાંન ચાળા. ટેક.
 વૃજવાસીઓ બિચારાં કરી સ્નેહને ન ખાટ્યાં,
 પિત્રુ માત કદ મૂઝ્યાં, તારા પ્રતાપિ ચાળા.
 મગલાં ગ્રહે ક્ષુધને કરી ભારતે રચાબું,
 અરે ! વાહ ! વાહ ! બહાલા ! શા ! આ ! મધુર ! ચાળા.

મહકુળને કપાચું માસી ખરેજ મારી,
 બહાલાંથી વેર સાંધ્યા ખાસા ખુટેલ ચાળા.
 રઝાવવા સુ ભકતો બીખાર ચોટ ! ભવમાં,
 મણિરામ જો ન શોભે, કરણાળ ! કુર ચાળા.

રાગ એજ.

મણિ રૂપની પરિક્ષા, બહાલાં ! કહો કૃપાથી. ટેક.
 બહુ નામનો ન પારે, જીજ્ઞાસુ વગી સ્વરંગો,
 એ ઓળખું કશાથી, બહાલાં વદો કૃપાથી.
 ગુણુ તો અપાર એના, ચળકાટ આંજી નાંખે,
 ઉપાય પારખ્યાનો, બતલાવજો કૃપાથી.
 એના સમાન કોઈ, મળવું ન હોઈ જોઈ,
 જે યત્નથી હું જાણું, દેખાડજો કૃપાથી.
 સૌ યુક્તિ સાન સાચી, છે આપનેજ હાથે,
 મણિરામજી રસાળા દેજો ખરી કૃપાથી.

રાગ એજ.

દ્રેષી શકે ન દેખી, એ દષ્ટિ દોષ એનો ટેક.
 જે ઉરના અદેખા, ના, તે થશે સદેખા,
 બળવું બહુજ બાળી, એતો સ્વભાવ એનો.
 વાંધા ધણાય કાઠી, વચકા વધારવામાં,
 થાવું શુરા કથામાં, એ નિત્ય નીમ એનો.
 વૃષ્ટિ થતાં જવાસા, જડ મૂળથી સકાતો,
 નિજ ભાવનાજ મૂકે, દંઢ એ ઠરાવ એનો.
 પંચાતને પતાવી, દ્રેષો ખુરા હઠાવી,
 રામે મણિ મજે છે, એ પણ રીવાજ એનો.

રાગ એજ.

મોડાં કદાપિ બેહલાં, મળશું ખરે સ્વધામે ટેક.
 અહિં એકનેજ ભજતાં, એ એકનાં ગણાયાં,
 તેથી ન અંત નોખાં, સરખાં જવા સ્વધામે.
 વિદ્નો સહુ વઢાશે, સુખ શાંતિમાં મળાશે,
 બહુ માણશું મળ ત્યાં, આનંદમાં સ્વધામે.
 ચ્હાશું સમાન ભાવે, સરખાં સ્વહેત થાતાં,
 હા ! કૃત્ય કૃત્યતાથી, ભળશું ભલાં સ્વધામે.
 જગ જગ ઝીતી જશું, ૪૨શું સ્વચ્છંદતામાં,
 મણિ રામ રામ ગાતાં, રમશું સદા સ્વધામે.

રાગ એજ.

આપે અને અપાવે, “ના” તો કહે ન કોને ટેક.
 પડી જા પદેજ પ્યારે, મન મૂઢ કેમ હારે,
 એવો તજી અલ્યા ! તું ! ગોતીશ મૂર્ખ કોને.
 જે એજ હાથરાળા, તું છોડ આશ તેની,
 કર છે હજાર જેને, નૈરાશ્ય દે ન કોને.
 જેના હુકમ વડે આ, હા ! વિશ્વ બાધું હાલે,
 આગા વિનાજ તેની, કો દમ શકે ન કોને.
 મણિરામ એજ દાતા, કશું ના અદેય જેને,
 બા ! ભીખ ભીખ તેને, ભીખીશ ભૂંડ ! કોને.

રાગ આનંદ આનંદ આજ અપાર.

ધીમંત ધીમંત ધીરા સુસંત, જે પ્રભુ પંથ ધસે ધરી ખંત. ટેક.
 આતક જેવી ચિત્તે ધરી ટેક, હેડે સુહર્ષ ને હંસ વિવેક
 જ્ય હરિ જ્ય હરિ જીમે ભણુંત. ધીમંતં
 વિષયો વિષે વિષ રૂપ વિરાગ, ઇશ્વર પદમાં દહ અનુરાગ
 પાપ પહાડ પ્રયત્ને ખણુંત. ધીમંતં

રણુજંગમાં ન હો રણુધીર, ખાસ બતાવે શુરા નિજ હીર
ફેડે વછોડે ત્રોડે માયા તંત. ધીમંતં

રામ શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ, નામ મણિ મુખે હા ! દિલહામ
પાર પડે ને પુગાડે અનંત. ધીમંતં

રાગ સ્વાગત સુ સ્નેહનું સ્વીકારજો.

હૃદયિનાં હેતથી વધાવીયે, મોંઘાં મહેમાનો
હેતાણુ હૈયે હા ! પધરાવીયે, મોંઘાં મહેમાનો. ટેક.

ક્રોમળ સુમનોમય ગાદી, પ્રેમળ તર્કોયાળી સાદી
અર્પી વિનવીયેજી ખીરાજીયે. મોંઘાં

આંતરિક સ્નેહે અર્ધ્યે, સ્વાત્મિય સ્વાનંદ ભર્ગે
આર્તિ એ જ્યોત્તિમય ઉતારીયે. મોંઘાં

પ્રેમળ ષોડષ ઉપચારે, તન્મય તદ્રૂપ વિચારે
પૂજી ધૂપ પ્રાણનો ધૂપાવીયે મોંઘાં

મોંઘાં મણિમય મિજમાનો, રામ આજીજી માનો
હેતે યજમાન આ નિવાજીયે. મોંઘાં

રાગ આનંદ આનંદ આજ અપાર.

સાંતિ સુશાંતિ દિલે ભર સાર, ગોવિંદ ગોવિંદ ગાને ગમાર. ટેક.
નાહક આ તક નાજ ગુમાવ, ચૂક ન હાયે ચડયો શુભ દાવ
માધવ મોહન ગા ધરી પ્યાર. ગોવિંદ

ડૂકી ન જ દૂબળો બની ડાંડ, ગા હરિગુણ બની બસ ! ભાંડ.

નામ ગજવ હરિ હર ચાર ! ગોવિંદ

જીવનું જીવન પ્રાણનો પ્રાણ, હેતે હજી બજી લે શક ! દહાણુ

ધૂન મચાવી લે માની આભાર. ગોવિંદ

રામ હા ! રામ શ્રીકૃષ્ણ ગોવિંદ, જન મણિ પલક પદ અર્વિંદ

મસ્ત મને રટ થા એક તાર. ગોવિંદ

રાગ શાંતિ હો શાંતિ હો.

અમ બ્રાંતિમાં બ્રાંતિમાં, અમ બ્રાંતિમાં બ્રાંતિમાં. ટેક.

અવતરણુ જ્યાંથી થયેલું, સ્વરૂપની વિકાંતિમાં

જેમમાં ને જેમમાં, મસ બ્રાંતિમાં બ્રાંતિમાં. અમ૦

નિજ સ્વરૂપ સહજનંદ ખોયો, મોહી જગ સુખ વાંતિમાં

આશ્ચમાં હા ! ત્રાસમાં, બસ ! બ્રાંતિમાં બ્રાંતિમાં. અમ૦

હંસ પંક્તિ લુલી બટકી, જઈ બળ્યો બક પાંતિમાં

નાશ થ્યો અવિનાશ તું, શઠ ! બ્રાંતિ બ્રાંતિમાં. અમ૦

રામમણિ ગણી કાંકરો, હા ! બાટક્યોજ અશાંતિમાં

મૂઢ હા ! વિમૂઢ થ્યો ફટ ! બ્રાંતિમાં બ્રાંતિમાં. અમ૦

રાગ વિરાગ.

સમજે શઠ ! ન, મોહ ન ગીત.

સારી ગમની ગમ ન પામે ચામ ચુંથક ચિત્ત. સમજે. ટેક.

ગ્રામ ગ્રામે ઘર ઘરે જે બાટકેજ અમીત

યંત્ર તનનાં તાર તંત્રે ભવ ભવેજ અમીત. સમજે૦

નામ ધારી સુર પણુ જે કામનાજ પડીત

સુપ્રમણા લખકોશ આધી, ભમે હા ! ભયભીત. સમજે૦

વકતા રૂપ ચક્રમાં હા ! મરે મૂઢ ફજીત

એક આત્મિય રાગમાં, છત્રીશ ક્યાંતી રીત ? સમજે૦

હાડ ચામે આથડે, ધરી પ્રીત હૈયે વિત

અંધ સ્વાયે ચાય કામા, હાય સીતાસીત. સમજે૦

પોચ વિપરીત શોચતા, મન તનવડે સ્ત્રી જીત,

બ્રહ્મ પદ શું પામવાનું ? સમજ દીવાબીત. સમજે૦

રામ રસાયણ જીવન પ્રભુમય, સ્વયં રસથી રસીત

શાંત ચિંતામણી સંગે, ચિત્ત ખાસ અચિત્ત. સમજે૦

ગઝલ.

નરકને સ્વર્ગ દેનારો, અરે ! જે છે વિધી ત્યારે
 અરજ આ ધ્યાનમાં લેજે, ધનીનો સંગ ના દેજે
 બિચારાં બાપુડાં રાંકાં, નિખાતસ અંતરે જેનાં
 જનમભર વાસ ત્યાં દેજે, ધનીનો સંગ ના દેજે
 નથી પકવાનની પરવા, સુકેલી રોટલી સારી
 પડેલી ઝુંપડી પ્યારી, ધનીનો સંગ ના દેજે
 મરણુ ને જન્મ છો થાતાં, નથી દરકાર તેની તો
 થવાનું તે થઈ ચુક્યું, ધનીનો સંગ ના દેજે
 વિરલ હોયે ભલે સારાં, મને મારે સીમાડો છે
 મણિરામે બધું જાણે, ધનીનો સંગ ના દેજે
 રાગ એકવાર સતસંગમાં જાજે હો બેની.

કરિયે સુમકિત મળી સાધવી સાહેલીઓ.
 મળિયે છોડીને લઘુ લાઘવી સાહેલીઓ.
 વળિયે સુસંગ સત્ય પથે સાહેલીઓ.
 રળિયે સદ્ભાવ લક્ષ્મી કંથે સાહેલીઓ.
 દળિયે જગનાથ પાદ પદમે સાહેલીઓ.
 ભળિયે સતસંગ વેષ છદ્મે સાહેલીઓ.
 ગળિયે વિજ્ઞાન ગોળી ભાવે સાહેલીઓ.
 ટળિયે કુમાર્ગથી સ્વભાવે સાહેલીઓ.
 બળિયે ન તાપ ત્રિવિધ કેમે સાહેલીઓ.
 દળિયે જગ ધંટી શીદ બહેમે સાહેલીઓ.
 ચળિયે ન લાલચોથી ચિત્તે સાહેલીઓ.
 છળિયે ન કોઈને સ્વહિતે સાહેલીઓ.
 પળિયે સન્માર્ગમાં સુરંગે સાહેલીઓ.

હળિયે હરિ સંત ગુર સંગે સાહેલીઓ.
ગળિયે મણિરામ જ્ઞાન હીમે સાહેલીઓ.
તળિયે પુગાય ધીમે ધીમે સાહેલીઓ.

રાગ વારે જશોદા માવડી કુંવરને.

નાથ જ્ઞાત જાત પિતા માત છો હરિ મારાં, નાથ. ટેક.
સ્નેહી સંબધો જગના જે જે, કહું તે જગ વિખ્યાત છો. હરિ.
માઈ તાઈ તાઈ માઈ કહું કે, હું તું તું હુંજ બલીમાત છો. હરિ.
હું તુંમાં કે તુંમાં હું માતું ? ના, ના, તું તુંજ પ્રખ્યાત છો. હરિ.
બોલું તે બધું બોલું પડે છે, મણિરામ એક જગ તાત છો. હરિ.

રાગ એજ.

એકને સાધતાં સધાતું, સાધન બધું એકને. ટેક.
એકજ પકડી પૂરા પ્રેમે, ધીમે ધીમે હા ! વધાતું. સા.
મૂળને સેવે જળ કુલ પામે, ચૂકી ન ન્યાય મન ધાતું. સા.
મૂકી મૂળને નાહક નાગા ! સેવમાં સામટી દધા, તું. સા.
રામ મણી મૂળે સ્નેહ જળ સીંચી, પરવાર કામથી બધા તું. સા.

રાગ એજ.

કાને કહું નહિ થાશે, ઉદ્ધવજી, કાને કહું નહિ થાશે. ટેક.
એની શીખામણુ એના ઘરમાં, રાખો ના અમને સુહાશે. ઉ.
નટડો કાનો કુખ્જ નટડી, એની એ વાત એ ચ્હાશે. ઉ.
પ્રેમાગ્નિમાં હોમ્યાં અમે તો, જ્ઞાન યોગ એક પ્રેમ આશે. ઉ.
કૃષ્ણ મણિરામ પય પામ્યાં પ્રીતે, મોહ કો, ધરે હવે જાશે. ઉ.

રાગ ખમાય.

ધારી ધણી ધીંગો રામ ધામે જીવ ધાળે. ટેક.
ધામે જીવ ધાળે, નહિ કાલે આજે આજે. ધારી.

કરી કાશ પરી હરિ, સન્મુખ તું ધાજેરે,
ઝપટ દોડવાજી, દોડે જોમ વાજેરે. ધારી.

રહીશ કસાઇ ન કુંડંબી ગ્રહ કાજેરે,
ધણા જન્મ ખોટ ખાધી, આ વેળા ન ખાજેરે. ધારી.

ગણીશમાં ધાતાં પડે, પંથ વિષે ધા, જરે,
શુમાની ગમારનું ન, મંદુ ગાણું ગાજેરે. ધારી.

ચોંપ ચિત્તે રાખી, ચાડી ચુમલી ન ચહાજેરે,
પુગી મણિરામ રસ, હૃદ વિષે નહાજેરે. ધારી.

રાગ દીનનો દયાળુ છોડી કોને શરણુ જાવુ.

દીનના દયાળુ કેમ દાદ નથી દેતા,
અરજી આટ આટલી, ન કાન કેમ સેતા. દી.

ઠરાવી સ્વકામ રાખું, કામ કાં ન રહેતા,
હાથ છોડી પુરમવે, મુકશો શું જહેતા. દી.

“છોડું નહિ ભક્ત મારો” વાર વાર કહેતા,
ભક્ત બીડ આકરી, શું નાથ હજી સહેતા. દી.

દોષ તો અમાપ છેજી, શીર વાળ જેતા,
દોષનેજી શોષનાર, આપ છો વિજેતા. દી૦

ચેતજો જીવે ન સોક, આપણા ફજેતા,
આખર તમારી મણિરામ જાય નેતા. દી૦

રાગ દીનનો દયાળુ છોડી.

અન્ય સ્મરણુ છોડ ગ્રહી, વિશ્વનાથ કેરું.
સ્મરણુ એ મહાનને, બળિષ્ઠ છે અનેરું. અ૦

સ્મરણુ વડે નાથ કહે, “કાળને હું ઘેરું.”
“ભક્તને બચાવું, પુરા સન્મુખે ન હેરું.” અ૦

“ સુખે સુવાડું સંતને, સુ ઠામ લાવી ઠેરું ”
 જમડા ગોત્યા જડે ન, ખાખરાજ ખેરું. અ૦
 એ કૃપા પ્રભાવ જાણુ, મૂક “ મેરું ” તેરું ”
 રામ મણિ ભક્ત એજ, દેવનુંજ ડહોરું. અ૦

રાગ એજ.

હરિ હરિ હરિ ન હજી, અરજીઓ કરાવો,
 કિંકરને કેશવા ! ન, કાળથી બળાવો. હરી.
 ત્રિવિધિ તાપ પાપ આપ સ્નેહથી દુરાવો,
 કોટી કુડાં કામ કર્યાં, ચિત્તમાં ન લાવો. હરી.
 છું કુન્નત ને કુનાત, કુટિલતા હરાવો,
 અધમ તોય આર્ત ગણી, ભવ નિધિ તરાવો. હરી.
 દીન દાસ ખાસ ગણો, દેવ ! ના ડરાવો,
 રામ મણિ પાદ પદમ, મમ શીરે ધરાવો. હરી.

રાગ ધોળ.

સ્નેહે સુરતા સ્વાત્મિય સ્નેહસિંધુ, શમાવા ચોંપે ચઢી. ટેક.
 પુર્વ સ્નેહી શત્રુ જાણી વાસના, ધીર ધીંગાણે ધગી કોપે વઢીરે. શ.
 લોભ લાલચ લપટતા તજી, લક્ષ્ય સંધાને થઈ લોપ લઢીરે. શ૦
 દીધી ચોટ ભેદાં ષટ્યક્રમે, પકડી ગુર કશ્ણા પ્રેમ ગઢીરે. શ૦
 પૂરા પ્રેમે પ્રણવમંત્ર રાજને, પરાપાર પ્રીતીવડે પઢીરે. શ૦
 દૂર દેશે દૂરાના દેશથી, દુર ભાગી સુદેશમાં દઢીરે. શ૦
 મદ મોહને માન મદી મુઝી, મણિરામ મુદા બાંધી મઢીરે. શ૦

રાગ ધોળ.

શાને સાચો માને ઠાઠ દેહનો, પળમાં પડશેરે, રાખ્યો નહિં રખાય,
 આવે મોત કોઈ ન ઉગરે.
 અંતે દેહ ખોરાક છે એહનો, બળશે ભડકેરે, શાને જોઈ હરખાય,
 આવે.

કુંભ કાચો માટીનો ટકે નહિં, પાણી માંહેરે, મૂકી જોયે પરખાય,
કાયા કાળ મૂખે પડી છે સહીરે, વાર ન લાગેરે, જમથી ઝ
બરખાય, આવે.

કાચ કુંપો ડટક દધ કુટશે, કાળ ઝપટેરે, તનકું તુટે ડર ખાય,
આવે.

વિજળી ઝમકી વાદળમાં મળી જતી, દેહ તારીરે, માયા વાદળ
ખાય, આવે.

મિથ્યા મૃગજળ દેખીને દોડ માં, આશા તુટેરે, શાને તું વળ ખાય,
આવે.

મણિરામ હીરો હાલ મેળવો, પેઠી ઉપડેરે, દીવાળું ન સંખાય. આવે.
રાગ એજ.

મન જાણે જીવાની જશે નહિં, ચાર દીનીરે, જાણુજે ચાંદની રાત,
અંતે તો જાવું મશાણુમાં.

જીવ જાણે મોજો કરી મહાલશું, તારા મનનીરે મનમાં રહી જશે
વાત. અંતે.

જોર ઝાઝું ધરી અભિમાનથી, ફરતો ફંદેરે, કાળ તોડશે કાન. અંતે.
ઉંચા કુળનું ગુમાન ધણું કરે, જમડા ઝાલેરે, જોશે નહિ તારી
જાત, અંતે.

ધન વિદ્યાતણો મદ કાં ધરે, મૃત્યુ આવેરે મારે મુખપર લાત, અંતે.
નારી પુત્ર જોધને શું રીઝતો, આઘાં રહેશેરે કરશે જમકૂત ધાત, અંતે.

કોઈ કામ ન આવે ખરે ટાંકણે, સગાં સ્નેહીરે, ભાષ ખેન મા
તાત, અંતે.

મણિરામ ભજન કર ભાવથીરે, જમ હાથેરે, થાવું નવ પડે મહાત, અંતે.
રાગ એજ.

અશરણું શરણું સાચ, હરિ નિત રટવોરે,
તેની આગળ કરવો નાચ, નાચે જેમ નટવોરે,

બૂખ્યા જનનો માખાપ, થકી પણ મોટારે,
 નિરધનનું ધન અમાપ, ચલણી તોટારે.
 આધાર નિરાધારો તણો, બળવંતોરે,
 નિરભાગી જનનું ભાગ્ય ભણો ભગવંતોરે.
 ગરિબનો ગ્રાહક ગુણ, હીણનો ગુણ છેરે
 દીન દાની દેવ અરણ, ખીજો જગ કુણ છેરે ?
 કુળ હીણ જનોનું કુળ, સાગર સુખનોરે,
 અંધાની આંખો મૂળ, ભાગણ લુખનોરે.
 પગ હાથ અપંગના રામ, પતિતનો પાવનરે,
 મણિ સેતુ ભવનિધિ નામ, ભજો મન ભાવનરે.

રાગ-ઉલ્લા છે જમુનાજીના તીરમાં છળીલો.

અન્ય ધણી શીદ ધારવા, તજીને રામ, અન્ય. ટેક.
 પતિત પાવન ખાતું કોનું, ભવનિધિના કોણ ખારવા, તજીને.
 દીનપર બહાલપ કોણ ધરે છે, ચાહે કો અધમ ઉધારવા, તજીને.
 કણે કંગાલનાં કોણ કાપે છે, ધણે કો પાણુકા તારવા, તજીને.
 ગરિબ જનને નિવાજવાને, જાશે કો ઢોરાં ચારવા, તજીને.
 દેવાસુર માયામાં ભટકે, સમજે શું સ્નેહ વધારવા, તજીને.
 મણિમય રામ વિના કો દોડે, બગડી બાજીને સુધારવા, તજીને.

રાગ એજ.

ખીજો ધણી નથી ધારવો, ભજીશું રામ, ખીજો. ટેક.
 બ્રહ્મકુળે પુનરલગ્ન ન થાયે, જીવતો ધણી શીદ મારવો. ભજીશું.
 નાહક કુળ મરજદ તજીને, શીદ જન્મારો હારવો, ભજીશું.
 એકને તો પુરો પોષ્યો નહિં ને, ખીજનો દહાડો કાં સારવો, ભજીશું.

ધર ગ્રહણ કરવા નવ દેવું, કરે તેને પણ વારવો, મજાથું.
 સુધરી પોતે શુદ્ધ થઈને, બીજાને પણ સુધારવો, મજાથું.
 દાસ મણિ હું રામ ચરણનો, ધન્યહું પ્રેમ વધારવો, મજાથું.

રાગ એજ.

કીધો અનુગ્રહ નાથજી, જગતમાં, કીધો. ટેક.
 સુર દુર્લભ નરદેહજી દીધો, સ્નેહે કીધો છે સનાથજી, જગત.
 કોટી મૂળે ગુણ ગાઈ શકું નહિં, હેતે ઝાલ્યો રામ હાથજી, જગત.

વારિ વિષય મન મીન મુકાવો, કૃપા કરો રઘુનાથજી, જગત.
 નહિં ઉપકાર વિસારીશ બહાલા, ગામ્મશ ગુણ મળુ ગાયજી, જગત.
 નાથ સનાથ કરીને પછીથી, કરશો કેમ અનાથ જી, જગત.
 દાસ મણિપર દયા કરીને, પ્રીતે લેજો રામ સાથજી, જગત.

રાગ પામ્યો પદમણી આવી હો.

કાઠે કલપના મારી હો સાચી તેની જગે સુલતાની. ટેક.
 આરંભે છે પ્રથમ વિવેકે, ગ્રહીને રહે વૈરાગ્યને ટેકે,
 માયા મોહનપર વારી. હોં સાચીં
 શમ દમ સાધી શાંત રહે છે, વાક્ય વિષમના કદીએ કહે છે,
 શાંતિ ગ્રહીને સુખકારી. હોં સાચીં
 સુખ દુઃખમાં જે સાધે તિતિક્ષા, શ્રુતિ ગુરુ વચને શ્રદ્ધા પરિક્ષા,
 આપે સમાધાન ધારી. હોં સાચીં
 ઉપરતિ ત્રિષયો વિષ ગણે છે, થઈને મુમુક્ષુ શાસ્ત્રો બણે છે,
 સદ્ગુરુ શરણ સ્વીકારી. હોં સાચીં
 શ્રવણ મનન નિદિધ્યાસન કરતા, રામ મણિમય ધ્યાન ધરંતા
 લાગે સમાધિ અવિકારી. હોં સાચી

સગ મેંતો પકડી આંખલીયાની.

ચેઠા ખાપી તું પીઠામાં પલીતરે, જવાની પડી પાવડીરેજી.

કર્મે કુસંગે કુઝં કરેતો,

નાસી જવાની તને રીતરે, અભાગી નથી આવડીરેજી. પે૦

ઝોલેથી ખસી ચુલે પડીયો,

ચિત્ત ચિંતામાં ચમારે, ચડીલા ! ચડ્યો ચાવડીરેજી. પે૦

થા બળવાળો છોતું તેવો,

સોંપી દે હરિને હાથરે બખીલ ! તારી આવડીરેજી. પે૦

રામ મણિફર નહિ છોડે એ,

પાશે પિયુષ અનુપરે સુ દિવ્ય દોહી ગાવડીરેજી. પે૦

રાગ એજ.

મુરખ બેઠો બાવળિયાની છંયરે, મારેલ ભારે માવડીરેજી. ટેક,

જગ બાવળ જંબળો કાંટા,

પુએ સોંસરવા કાયરે, રૂવે છે બુદ્ધિ બાપડીરેજી. મુ૦

હાશ કરીને હાથ ! હજી તું,

વળતો નથી ફેંકી દૂર રે તૂટલ તૃષ્ણા તાવડીરેજી. મુ૦

નર તન ભવ નિધિ પોત મળ્યું છે,

તોપણ તરવાની રીતરે હડીલા ! તને નાવડીરેજી. મુ૦

રામ રસાળ સુ છાયા પકડી,

ફળ મણિમય જરા ચાખરે પ્રજીતે પ્રેમે પાવડીરેજી. મુ૦

રાગ-સોરઠ ત્રિતાલ.

મૂરખ માનવ માયા મારી મન માની મરેરે

ધુવે મુખ ડામરેરે.

ટેક.

માધવની ધણીયાણી માયા, એમાં બહુ રઝળ્યા રધવાયા

પકડી શકે ન છાયા, ધાંધલ અતિ કરેરે.

મુરખ.

નથી રહી રહેતી રહેવાની, મહેનતમાં અંતે રહે વાની
માયા તીર હેવાની કરતાં ધણા કરેરે. મુરખ.

મેઠાની ને કહેતાં મારી, લપટ ઝપટમાં નાંખે મારી
વિશ્વપતીની નારી શું જીવને વરેરે. મુરખ.

કીડી સમ કણુ સંચય કરતાં, તેતર ચટ આવીને ચરતાં
ધસી ટાંટીયા મરતાં, દીકાં ધણાં અરેરે. મુરખ.

મુક મુલ્લાંની ઉંટ અલ્લાનું, જાહેર ઝડપે લેશ ન છાનું
દુઃખ બહુ એ ધાનું, ચાતાં રૂવે ડરેરે મુરખ.

માખી સમ મધુ પ્રાણુ ગુમાવે, માયા સંગે એ રણ આવે
મણિ જન મન સમજાવે રામ રટી હરેરે. મુરખ.

રાગ-એજ.

શરણાગતને રક્ષો રહેમે શ્રીમન્નાથજીરે રાખો સાચજીરે. શર૦ ટેક.

રક્ષો બક્ષો રૂડાં રત્નો, જ્ઞાન અને યોગાદિક યત્નો શ૦

પુષ્કળ પ્રિય પ્રયત્નો કરશું હાયજીરે.

જેવાં તેવાં અમે અનાડી, ધાડી અમ પાપોની ઝાડી શ૦

તનખો જ્ઞાન લગાડી, બાળો નાથજીરે. શ૦

જાળ જગતની બાળી બાઝ્યાં, પદપંકજ પ્રેમે અતુરાઝ્યાં શ૦

આપ કૃપાએ જગ્યાં, સદ્ગુણ ગાયજીરે.

દેયાં મણિ દધને હર્ષાવો, રામ હૃદયમાં ઝટ દર્શાવો શ૦

જ્ઞાનવડે વર્ષાવો પ્રેમજ પાથજીરે.

રાગ-એજ.

દૈવી બાગ સુદષ્ટે દીડો, આવો ખેલીયેરે

મમતા મેલીયેરે. ટેક.

કરમાં કર દર્શ રમીએ રંગે, કર તાળી લખએ શુભ સંગે

અંતર પ્રેમજ ગંગે, ઝીલી રેલીએરે. દૈવી.

રાત્રી જતાં થયું સુપ્રભાતે, સુર્ય સુવર્ણ સમો બલી બાતે
ઉઝ્યો; એવડી વાતે, દોષો ઠેલીએ. દૈવી૦

વેલી પ્રક્ષો કાલ્યાં કુલ્યાં, મધુર ફળોથી દેખો કુલ્યાં
હાર સ્વર્ગનાં ખુલ્યાં, આ પળ છેલીએ. દૈવી૦

દૈવી ઉર્મી ઉડે કુવારા, પક્ષી બહુ કરતા ટહુકારા
શા, રસમય છે ક્યારા, આનંદ એલીયેરે. દૈવી૦

જે આ વાડીનો છે માણી, એની ધન્ય કૃતિ રસવાણી
મોહક ને મરમાણી, વળગો વેલીયેરે. દૈવી૦

મણિમય જ્યોતિના ઝળકારા, જ્ઞાન વીજળીના ચમકારા
રામ રમંતા ન્યારા, સ્વાત્મિય કેલીયેરે. દૈવી૦

રાગ—એજ.

પારસમણિ હાથેથી ખોયો જાણી કાચ હારે
ન જાણ્યું સાચહારે. ટેક.

મણી પથર માનીને ખોયો, પાછળ પોકે પોકે રોયો
મનના છળે વગોયો આપી આંચ હારે. પારસ૦

ચિંતામણીને ગુંજ જાણી, પાસે તોપણ ન શક્યો માણી
કાંધી ધુળ કમાણી, તુટી ચાંચ હારે. પારસ૦

હતા ન પાસે એકે વેરી, જેની દષ્ટિ ઝાઝી ઝેરી
આજે લીધો ઘેરી, વળગ્યા પાંચ હારે. પારસ૦

મુઠપણે હા ! અમૃત ઢોલ્યું, જાણી ખુઝી ઝેરજ ઘોલ્યું
રત્ન રાખમાં રોલ્યું, ખાધી લાંચ હારે. પારસ૦

કાલ કાલ કરી ચડીયો ચાળે, જ્યાં ત્યાં વળગ્યો ડાળે ડાળે
ત્યાં તો કાળ કરાળે મારી ટાંચ હારે. પારસ૦

જામાં જલીમ ! પુરે બહેતો, રામ નામ મુખેથી લેતો
મન મણિરામ હવે તો કરણા જાય હારે. પારસ૦

રાગ સોરઠ ત્રિતાલ.

બાપુ ! આ સંસાર અસાર ન સાર વિચારમારે,

સાચો ધારમારે.

ટેક.

કાઠી ઘેતાં કાઢવ નીકળે, પીળો રંગ ન કંચન પીતળે,

મૃગજળ ઉપળે પીગળે, દૃષ્ટિ વિકારમારે.

બાપુ.

ટળવળાવીને તરસે મારે, મિથ્યા ભોજન આશ લગારે,

વિનવું વારે વારે, સત્ય સ્વિકારમારે.

બાપુ.

ગગને અબ્રધટા રહે રાજ, વિશ્વખેત્ર છે ખોટો પાજ,

બાજગરની બાજ, પડમાં પ્યારમારે.

બાપુ.

માટીમાંથી મણિને દેખી, લેવા દોડે સાચો લેખી,

એતો ફાકટ શેખી, વાત વિસ્તારમારે.

બાપુ.

પંડીત પોયાં વાંચે બુલે, ચતુરાષ્ટ્ર પણ ચડતી ચુલે,

તું કાં અમથો કુલે, કંદ વધારમારે.

બાપુ.

માધવની આ સધળી માયા, જન મણિરામ પદે જે ધાયા,

છુટે છાયા મળતાં વિશ્વાધારમારે.

બાપુ.

રાગ-એજ.

માધવ ! મધુરી મુરલી મોહક આજ બજવવા ધા

ગાન ગજવવા અહા.

ટેક.

જન મન વૃંદાવનમાં આવી, શરદ પૂર્ણિમા નિશા જમાવી

ગોપી સાથ મિલાવી મંભીર ગાન ગા, ગા.

માધવ.

ગાને ગાને તાન લગાવી, તન્મયતાનો તેજ ચલાવી

એકાકાર કરાવી સ્વયંરૂપ આપ થા, થા.

માધવ.

સ્વયંભાવ શાંતિમય આપી, બિન્ન ભાવની ભ્રમણા કાપી

રસમય વૃત્તિ સ્થાપી, પ્રેમ સુધા અહા ! પા.

માધવ.

મણિમય કાંતી અભિન્ન તારી, રામ રસાળ બનાવ વિચારી
આનંદે અવિકારી, આપ હુઆવ, બા! હા! માધવ.

રાગ પંથી પ્રેમનારે ભેડુ લાવનારે.

સંગી! સાથમાં રે લઈ કર હાથમાં રે, બીડી બાથમાં રે
હરદમ હરિવર! હાલો સંગેજી. ટેક.

પ્રિયતમ પ્યારા! સંગી સારા, રાખો નિત્ય ઉચ્છંગેજી
રડવડતો નહિ રાને મેલો, કે બટકેજી કુસંગે. સંગી૦
બેલપ કરજો બળવંતાજી, બા'નાથી ઉચ્છરંગેજી
દોષ ગણીને દીન દયાળુ, મરાવશોમાં જંગે. સંગી૦
પાપ જંગલો દેજો બાળી, સ્પર્શવડે શ્રી અંગેજી
બવાટનીમાં બટકી હું તો, સાવ ભુલ્યો છું ઢંગે. સંગી૦
સ્પર્શ મણિ હો રામ રસાળા, ફરતા જંગે અસંગેજી
સાથીની સગવડ સાચવજો, પાણી પરખી નંગે. સંગી૦

રાગ દયાળુ દેવા દાસપરે દયા લાવો.

મયાળુ માવા, મ્હેર કરી મયા રાખો. મયાળુ. ટેક.
માન મુજ દે હડસેલી, મમતા મદદે ધકેલી
સંકેલી જાળ નાખો નાખો રે. મયાળુ૦
લોભને લપાટ મારી, લંપટતાને સંહારી
બળતો બળવંતા દાખો દાખો રે. મયાળુ૦
અથડામણુ ઝાઝી ખાધી, સાચી નહિ વાટ લાધી
ઉપાધી વળગી લાખો લાખો રે. મયાળુ૦
મણિરામ શરણે અંતે, આવ્યો છું ખાસ ખંતે
મ્હારો તું મ્હારો બાખો બાખો રે. મયાળુ૦

રાગ એજ.

ન છેજ તારે નર્ક નિવાસ કદાપિ. ટેક.
 સુર્ય મંડળનો વાસી, છો ધરમાં નાસી પાસી
 અંધારે રોમાં પાપી પાપીરે. ન૦
 સુધાનિધિ સ્થાન સાફ, તૃષા દુઃખ મિથ્યા તાફ
 મૃગજળ મિથ્યા લે માપી માપી રે. ન૦
 સ્વપ્નામાં ભુલ્યો બટકી, નાહકું તું રહેમાં અટકી
 ખરી છાપ લેને છાપી છાપી રે. ન૦
 મણિરામ એક્ય જાણી લે રસ મોંઘેરો માણી
 દે માયા જળ કાપી કાપી રે. ન૦

રાગ રામનું રામનું રામનું રે.

ધારશું ધારશું ધારશું રે, પુરી ધારણા વડે ધ્યાન ધારશું. ટેક.
 પ્રાયશ્ચિક્ષ ધારણા વૈરાટ ધારી, ક્રમે ક્રમે ચિત્તમાં ઉતારશું રે. પુ૦
 આંગિક ક્રમથી સર્વાંગ ધ્યાને, લાગી જીવ મરતો ઉગારશું રે. પુ૦
 સર્વાંગિક સુધ્યાને મયંતાં, સોહમ સુબ્રહ્મ ઉચારશું રે. પુ૦
 ધ્યેયાકારે અંતિમ પદમાં, સંસાર બાર કે ઉભાર, શું ? રે. પુ૦
 જન મણિરામ સુપદ પંકજને, આધારે આત્મ ઉદ્ધારશું રે. પુ૦

રાગ રામનું રામનું રામનું.

પાળશું પાળશું પાળશું રે પુરા પ્રેમે પ્રતિજ્ઞા પાળશું. ટેક.
 પ્રેમ પ્રતિજ્ઞા પુરી પાળીને, જન્મ મરણ દુઃખ ટાળશું રે. પુરા૦
 લક્ષ ચોરાશી અનંત ફરીયાં, આ અવતારે અધ બાળશું રે. પુરા૦
 સદા સુખે રહીને સત્સંગે, આંટીયું મનની ઉખાળશું રે. પુરા૦
 કાલાવાલા કરી પ્રેમે પ્રલુનાં, વૃત્તિ બહાલામાં વાળશું રે. પુરા૦
 કર્મ વાસના બી બાળી પ્રેમ આગે, રસમય જીવન ગાળશું રે. પુરા૦
 અંથી અનાદિ ગાળી મણિરામે, સ્વાનંદ માણ્યું નિહાળશું રે. પુરા૦

રાગ એજ.

સાર શું સાર શું સાર શું રે, સાર હિંચા સંસારે સારશું ? ટેક.
 સંસૃત્તિ દુઃખ દાયક જાણીને, ગુરૂ પદમાં ચિત્ત ધારશું રે. સાર૦
 ગુરૂ વચનામૃત ગૃહી દઢ દિલે, આગાઓ હરખે સ્વીકારશું રે. સાર૦
 શમ હમ આદિ સંપત્તિ ગ્રહતાં, વિવેક વિરાગ તો વિચારશું રે. સાર૦
 પગથી પ્રાણાયામથી ચડતાં, આપેલો મંત્ર ઉચ્ચારશું રે. સાર૦
 સમયાહારે સંતોષ રાખી, ધારણા દઢ મન ધારશું રે. સાર૦
 અંતર ધ્યાન ધરી મણિરામે, ભેદ ભાવનાને ભંડારશું રે. સાર૦

રાગ એજ.

માણશું માણશું માણશુંરે મહા અખંડ આનંદ માણશું. ટેક.
 ધ્યાને વધતાં સમાધીને સાધી, સ્વરૂપ સુખાનંદ જાણશુંરે. મહા૦
 હું તું પશાનું ભાન જવાથી, તું તે હું, હું હું પ્રમાણશુંરે. મહા૦
 અખંડાનંદે જામી અભંગે, વાસના વિદારી અંત આણશુંરે. મહા૦
 પ્રભુ ભજતાં મણિરામ સ્વરૂપે, તે પદ પામશું પિછાણશુંરે. મહા૦

રાગ એજ.

ઢાળશું ઢાળશું ઢાળશુંરે, ગુરૂ ચરણે સુદૃઢવૃત્તિ ઢાળશું. ટેક.
 સંસાર સુખને અસાર સમજી, વઢશું નિષ્કુર કાળશુંરે. ગુરૂ૦
 અંતરમાં ઉપદેશ ઉતારી, આગાજ ધર્મ તત્ત્વ બાળશુંરે. ગુરૂ૦
 સ્વાત્મિ બંધુ એન રહીને, વિશ્વમાં હું ને પ્રજાળશુંરે. ગુરૂ૦
 સ્નેહ સુધારસ પાન કરીને, પ્રશુચપુરે જગતને પજાળશુંરે. ગુરૂ૦
 સ્વાનંદ સિંધુની લહેરો બનીને, અભિન્ન છોળુ ઉછાળશુંરે. ગુરૂ૦
 સુખે સ્વદેશે સીધાવતાં હા ! મણિરામ રામજી સંભાળશુંરે. ગુરૂ૦

રાગ થાય મન ઉજ્જવળ તો નામ.

છેક મય ભેદ છૂટે, રામ પ્રેમ પાકે,
 ભક્તિ ફાકી મન છાકી ખુબ ફાકે, ફાકે, તો પ્રેમ. ટેક.
 ભેદ ભ્રમણામાં ચિત્ત ચડ્યું ચાલે, ચડી બેઠું મોટપને માલે,

સંત સંગે એ ભેદ ભાવ બાળે

પળે નેમ, મળે ક્ષેમ, રળે રહેમ, પુર પ્રેમ, લક્ષ તાકે, તાકે. તો० ૧
ખરી ભાવના અભિન્ન રૂપ જામે, ભિન્નતાને ખારે નીર વામે,
તળે મમતા ચોટલ જે ચામે

ટળે દોષ, બળે રોષ, જડે કોષ, અને તોષ ગુરુ ધાકે ધાકે. તો० ૨
કુદાકુદ મટે મન માંકડાંની ગતિ આવે જે ધીર રાંકડાંની
કૃતિ છોડે કુકર્મ સાંકડાંની

ખરી ખંત, યી ધીમંત, બને સંત, કુડે પંથ જતું થાકે. થાકે. તો० ૩
જીએ વિશ્વે વ્યાપક હરિ હીરો, ખોય પાસે જે સ્વભાવ હા! અધીરો
ધ્વનિ નામ કરી બને ધીર વીરો

ધરી હામ, કરે કામ, લહે નામ, મણિરામ, રામ હાકે, હાકે. તો० ૪
રાગ એજ.

વિષમ ઉવાટમાં કિચ્ચાટ દાટ વાળે

વાટ ઘાટે બાળે વિષાદ જાળે, જાળેજ દાટ વાળે. ટેક.

વિષમય દષ્ટિ એ ઉવાટ વિશ્વ કેરી

હર્ષ શોક એ ઉચ્ચાટ ક્ષેય ઘેરી, ને કચવાટ વાયુ વાય છેક ઝેરી
જીવન ઝેર રૂપ થાય, અફળ જાય, વિકળ ધાય, વિકળ હાય! દીલ
બાળે બાળેજ દાટ વાળે. વિ०

મમત ઝેર દીલ દષ્ટિમાં પ્રવેશે, ઝેર વ્યાપતાં જીલાય બાન દેશે
નેત્ર નિર્મળાં ન થાય બ્રહ્મ વેશે, કરે માત તાત બ્રાંત, જાત નાત,
તણી ઘાત, ઘણી લાત, મારી ઢાળે ઢાળેજ દાટ વાળે. વિ०

ચંદ્રમાં પિળાશ ઝેરી આંખ દેખે, પડી સીંદરીમાં સાપ બ્રમે પેખે,
વાંક પોતાનો ના મનાય લેખે, વમળમાં પડાય વીર, છુટે ધીર, ધણે
શીર, જાય નીર, મેંઢ ટાળે ટાળેજ દાટ વાળે. વિ०

ગુરુ વૈદરાજ જે મળેજ પાકા, દવા વાક્યરૂપી આંજતા શલાકા

ત્રૂટે તિમિર રવી ચાનના ઝડાકા, દીસે ઘટોઘટ રામ, મણિ ધામ
સંભર સ્યામ મટે મામ, સર્વ કાળે કાળે ન દાટ વાળે. વિ०

રાગ-એજ.

દિલપટ નિર્મળમાં પ્રેમ રંગ ખીસે
સ્નેહ ઉડે કુડે સુદીલ ઝીસે ઝીસે સુરંગ ખીસે. ટેક.
દીલ પટમાં કુકર્મ મેલ જમ્યો, ધણુ કાળથી સ્વભાવરૂપ પામ્યો
ધણી કાશ કરી તોય ના વિરામ્યો, બધું હા! લુલાયું બાન
વિષયવાન, થતાં માન, જતાં સાન, બાન ઢીસે ઢીસે ન રંગ ખીસે. દી०
ગુરુ શબ્દનો લગાડ સાફ સાબુ, અનુભવ આંચમાં ઉકાળ રાખ કાપુ
શીલા સત્યમાં પછાડ ટાળ ધાપુ, રહેણી નિર્મળા નિખાળ, શાંત
ઝાળ, કર્મ ખાળ, મેલ ટાળ, ચાલ ચીસે ચીસે, સુરંગ. દી०
રજક સંતને તું સોંપ દીલ તારું, સુક મનમાંથી ખાસ “હું ને મારું”
થાય સાફ તોય ના કરે તું ન્યાઈ. સુકવ જ્ઞાન રવિ સંગ,
ભક્તિ ગંગ, ધો અસંગ, રાખી ઢંગ, તંગ ટીસે ટીસે ન રંગ. દી०
ગુરુ રંગરેજ સ્વાનુભવી સાચા, કદી મિથ્યા ન થાય જેની વાચા
ગોતવા નાજ અંધ પશુ કાચા, કસુંગ રામ રંગ પ્રેમ, ચડે જેમ
મણિ ક્ષેમ મળે એમ, તેમ શીસે શીસે સુરંગ ખીસે. દી०

રાગ-એજ.

રામ ધન ગર્જને દુકાળ દુઃખ ભાગે
ભક્તિ પક્ષે નિરપેક્ષ લક્ષ લાગે લાગે તો દુઃખ ભાગે. ટેક.
ગુરુ મધવા પ્રસાદ પામવાથી, ગગન હૃદયમાં પયોદ જમવાથી
ત્રિવિધ તાપ પાપ હા! વિરામવાથી અચળ બોધ એજ વીજ
ખુડ ખીજ, લક્ષ્ય ચીજ, જાય ખીજ, રીઝ આગે આગે તો દુઃખ
ભાગે. રા०

રઘુવર નામ ગડગડાટ ખુબ થાતાં, જલદ સુમતિ સુમી પાસ ખાસ જાતાં,

ધટાટોપ કરી સકળ ત્યાં છવાતાં, છુટે છેક મુશળધાર, સ્નેહ વાર
હા ! અપાર, ભૂમી ખાર, ભાર ત્યાગે ત્યાગે તો દુઃખ ભાગે. રા.
બીજવાણી ભૂમાં બીજ રોપી, પ્રણય ભાવ છોડ સ્નેહ સાથ ચોંપી
ખતે સ્વાત્મ સંગ રંગ જેમ ગોપી, ફળે અમૃતની વેલ, ફળદ
ખેલ, સુધા છેલ, રંગ રેલ, સહેલ ભાગે ભાગે તો દુઃખ ભાગે. રા.
પરમની પીછાણતો સુકાળ આવે, સત્ય ચિદ્ધન ધનની
સંગ બ્રહ્મભાવે, ચડી ખેસે સુપ્રેમ ક્ષેમ નાવે, મણિરામ
નામ હામ, ધુમ ધામ, ઠામ ઠામ, અભય જામ, કામ જાગે જાગે
તો દુઃખ ભાગે. રા.

રાગ-ખની હું પ્રેમની જોગણ.

અભેદાનંદના પ્યાસાં અરે ! અહિં જીલવા આવો.
જીલવા આવો, સુરંગે ખીલવા આવો. અભેદા. ૦ ટેક.
જીલવાનું જીલનારાં, જીલવું સૌએ
આપ આપે આપ જાણી, માણવું હા ! એ. અભેદા. ૦
ખીલનારાં ખિલવનારાં, ખીલવું તે તો
સ્વાત્મ રસમયતા બનાવી, હુખવું ચેતો. અભેદા. ૦
ગૂમ થાવું હા ! સ્વરંગી સ્નેહના સ્વાદે,
તન હુખાવી મન ગુમાવી, માણુ આનંદે. અભેદા. ૦
રશ્મ રશ્મી ચશ્મમાં ને, ચશ્મ તે રશ્મી
હા ! મણિમય ગોદમાં તું, માણુ એ રશ્મી. અભેદા. ૦

રાગ એજ.

વરી દ્યો હા ! હરિવરને, શિરે લઈ સ્નેહનાં ખેડાં
સ્નેહનાં ખેડાં, ન કાઢો સ્નેહમાં ચેડાં. વરી. ૦ ટેક.
દે ન કોઈ નોતરંને, ના કરે તેડું,
સ્વાગતે કો ના કરે કો, ના દીયે ખેડું. વરી. ૦

ધાતુ માટી બેડહુંના, નીર જગ ના, ના,
 પ્રેમમય એ બેડહુંને, પ્રેમ પય હા, હા, વરી.
 પ્રેમ શીરે પ્રેમ કરથી, પ્રેમથી લીધું,
 કો ઉતારે ના કદી ના, પ્રેમી મન બીધું. વરી.
 રામમણિ પ્રેમારપદે એ, પ્રેમથી મુકો,
 પ્રેમમય સ્વાનુભવે હા ! પ્રેમથી ઝૂકો. વરી.

રાગ ત્રિહાગની ગઝલ.

વૃત્તિ ! અરે ! તારી કૃત્તિ, જો, પીડે મુજને અતિ
 વઠેલ વટકે કાં વળી, કુલટા ગણ્ય કે કહું સતી ? ૪૦
 વિષયાનુ રાગેથી વળી, પ્રીતમ પદે જો તું ઢળી
 પંથે પ્રતિજ્ઞા તે પળી, હાવાં હડીલી હે ! મતિ. ૪૦
 મનને છતી કાં અણુછતી, ધિક્કારું તારી હું ગતિ,
 તું સુક્ષ્મ જ્યારે થા અતિ, ન મને મજે સ્વાત્મા પતિ. ૪૦
 જન્મો અનેકે હુંઢતી, એ ઇષ્ટને તું શોધતી,
 ઐશ્વ્યાનુરાગી અંકમાં, વિરમી બની થા નિવૃત્તિ. ૪૦
 ભડકાવતી અટકાવતી વલખાવતી રજાવતી,
 શંકાવતી ના તું રતી, મણિરામ ભુજ બીડાવતી. ૪૦

રાગ હરીગીત છંદ.

કર્તવ્ય પથથી ના ડગું હું, એકલો છોને રહ્યો,
 હે ! માત ! ભક્તિ ! આવું છું, પંથેજ તારે હું વહ્યો,
 કદી ના ચળું કે ના ઢળું કરું ત્યાગ તારો ના કદી,
 અતિ દૂર દેશે ખેંચવા મથતા મરે લાખો મદી,
 સ્વાતંત્ર્યતા સ્વીકારવા અવશેષ જીવન વાવરું,
 એ ઇતિહાસવ્યજ માફં છે, મન થાય ના કદી બાવરું,
 લક્ષ્યાવધિ કષ્ટો ખમું એ, નક્કી વાત કયુલ હા !

પરતંત્રતા પામું નહિ, છો સર્વ થાતું હુલ આ,
 વિશ્વંભરી ! પરમેશ્વરી ! હૃદયેશ્વરી ! જગમાત હે !
 તારો કુપુત્ર બનું નહિ, નક્કીજ મારી વાત છે.
 સૌ આ પ્રપંચી જાળમાં ન રસું ફસાવું ના તને
 રક્ષું મને, રક્ષું તને, ભક્ષું વને છો પાતને
 વાન્તિ થયા વિષયો બધા, શાન્તિ મળી સાચી અહા !
 ભ્રાંતિ ટળી, ક્રાંતિ બળી, ક્રાંતિ મળી આત્મિય; હા !
 છગ કપટ છુટાં છેક દડ છે, ટેક નેક વિવેકથી
 મણિરામ સુખમય ધામ સાચું, નામ શ્રેષ્ઠ અનેકથી.

રાગ એજ.

દેવાલયોમાં ચર્યમાં મસ્જદમાં જગઆપ હે !
 સર્વત્ર તારી શોધ થાતી, એકનીજ અમાપ હે !
 યશ ગાન વાણી નિશ્ચની, તારૂં કરે છે આપલા !
 સૌ ધર્મ તારે કાજ વ્યાકુળ થાય કરતાં જાપલા
 તું “ એકમેવાદિતીય ” છો, સૌ ધર્મનો સિદ્ધાંત એ,
 સ્વીકાર કરતાં મુક્ત કહે, પથ સૌ નિભ્રાંત તે,
 મસ્જદમાં આતિ કિચ્ચ કહે, નામ તારૂં પવિત્ર તે,
 સ્મરતા બધા ભડતો ભલા, છે વિશ્વ કેરૂં મિત્ર જે,
 ને મધુર મંગળ ઘંટનાદે, ચર્યમાં હે પાદરી,
 સહ શિષ્ય તારાં પ્રેમ સ્તોત્રો, ગાય છે શાંતિ ધરી;
 દેવાલયોમાં વિવિધ રંગે, પૂજનો તારાં થતાં
 દેવાલયે મસ્જદ ચર્યે, જર્મ દીકાં છે મેં છતાં
 જ્યાં જ્યાં ગયો ત્યાં ત્યાં મને, તો એક તું નજરે પડ્યો
 બસું છું બધે તુજ શોધમાં, સર્વત્ર તું દૃષ્ટે ચડ્યો;
 તારૂં સ્વરૂપ યથાર્થ જે જન, સમજતો ગ્રહી નામને
 જાણે સન્નિતિ વિજીતી સ્વગતે, ભેદ; ના મણિરામ જે

રાગ હરિગીત છંદ.

તન ધન તનય સુખ ત્યાગી, મસ્તક માંડે જે ઉન્નત કર્યું;
 તન ધન તનય સુખ કાજ, શિર શા માટ તે અવનત કરે ?
 પ્રભુ વગર બીજા અન્યને, મમ શિર કદી નમતું નથી;
 તે ક્ષણિક જીવિતવાન જીવને, નમવું ગમતું નથી ?
 સ્વાધીનતા સંરક્ષણાર્થે વિશ્વ સંગ્રામે મર્યો;
 સામ્રાજ્ય માયિક નષ્ટ કીધું, ભોગ એકે ના બચ્યો;
 પ્રાચીન વૈભવ પ્રેય સર્વે, હોમીયાં રણ યુદ્ધમાં.
 રસ આત્મ આહુતિ આજ્ય આપ્યું, શ્રેય રૂપ સુયુગમાં,
 બરબાદ કરે હું કાં બધું, ? પર અધિન થાવા કાં ચહું ?
 સ્વાધીનતા વિક્રય કરી, પર અધિનતા હું કાં ગ્રહું ?
 એ શંખલા હા ! લોહની, નિજ કંઠમાં કાં બાંધવી ?
 ઐહિક સુખની સાંકળો, શા માટ રનેહે સાંધવી ?
 દષ્ટાંત માંડે દર્ઠ સુધરે, અન્યને મમ ફળે એ
 ઉલટા બગાડું અન્યને, શિર કાં કરે હું કર્જ તે;
 સૌ કો મળે છે સામટાં, ગમડી જવા ગમડાવવા,
 સહુ એ મરે લડીને ચહે છે, અન્યનેય ત્રડાવવા;
 એ મર્મ સમજી હું ગયોજ, વિરહ સહુ છોતે પડે.
 સૌ શક્તિ નિજ અજમાવતા, કામાદિ શત્રુ છો લડે.
 મમ નાશ અર્થે વિરહતા ધરી, સૈન્ય માયિક છો નડે,
 મહિરામ તરવારે વિજેતા, થાડે મન બાંધું ઘડે.

રાગ સાડેં સાડેં રે સુરત શહેર.

લુપ્તું લુપ્તું લાગ્યું છેક, સૌ સુખ આપ વિના.
 લુપ્તું લુપ્તું રે બટકે છેક, બાળક માત વિના.
 નાનપણે રક્ષણાવી જાયે, કાલું ઘેડું બાળરે,
 મા વોણું રધવાયું રખડે, એમજ માંડે બાળ.

૨૬.

સો.

લવણુ વિના વ્યંજન સધળાનાં, ખુરા હાલ હવાલરે,
 તેમજ તારા વિણુ મમ પ્રિય! હે! મારા ભુંડા હાલ. સૌં
 ઠાઠ કરીને ખુબ બનાવ્યો, ઘેવરીયો કંસારરે,
 પણ ગોત્યું ધી જડે ન ત્યારે, એમાં તે શું સાર. સૌં
 શુરા કરથી રણુ સંગ્રામે, જેમ તૂટે હથિયાર રે,
 આ ટાણે ખુરી એથી પણુ, મારી દશા અપાર. સૌં
 કાળ બળે દંપતિ વિખુટાં, પડતાં આ સંસાર રે,
 પાછળ રહેનારાને લાગે, ખારો ઝેર અપાર રે. સૌં
 બાંધવ બેનડ ભેળાં ખેડે, તેમાંથી જો એક રે,
 અધવચ ઉપડે તો તો બીજું, નિરાશ થાતું છેક. સૌં
 યોગ સિદ્ધિ ફળ લેવા ટાણે, તૂટે અચાનક ત્રાગરે,
 એથી કપરી હાલત જાણો, નથી કહ્યાની જાગરે, સૌં
 જો મણિરામ મળે તો મારા, દિલની કાઢું દાઝ રે,
 નહિ તો સમજો ખુશ્યાં હવે તો, પુરાં ખારે ઝાઝ. સૌં

રાગ શાણુ શામ રીસાયા.

સીતારામ પધાર્યા, રાજ રામ પધાર્યા.
 દોડો નેત્ર મુજોડો, દેખો રૂપને. ટેક.
 જાલાથી ન વટકો, ફંદી! ન ફટકો,
 બાળો બ્રહ્માંડો કેરા બૂપને સીતા. ૧
 અગમગતી જ્યોતિ અતિ, કોટી કામ લગ્ય,
 મોહ મોહ પામી મળે, પ્રેમે પટ પરખાય;
 પેખો મણિરામ રૂડા, ભુંડા! તજી કામ કુડા,
 બેઠા ધરી શાને ચૂપને. સીતા. ૨

રાગ સદર.

નંદલાલ રીઝેલા, મળલાલ રીઝેલા.
 ધાઓ જોઇ ન જાઓ આવો રાસમાં. ટેક.
 મળો મતવાલી, સખી મમ વહાલી,
 અહા ! ધ્વનિ ઉઠી, બંસી ખાસમાં. નંદ૦ ૧
 મધુર મધુર એ નાદમાં, શામળિયાનો સાદ,
 બોલાવે બળ વાપરી, દેવા રસમય સ્વાદ.
 રશેશ રસિકા સંગે, સ્વાનંદે સુરંગે,
 બેટો મણિરામે ખાસમાં. નંદ૦ ૨

રાગ-ગઝલ બુલબુલ.

સલુણી શાંત વૃત્તિ હા ! બજાંતા તુજને વહાલી
 અશાંતિ રૂપ થઇ હા ! હા ! જીગર મમ ટ્રસકે રોતું
 સુ ગંભીરાઇ તારી તો, અહા ! જાણેજ જે માણે
 અમાગી ફાટતું કાં ના ? જીગર૦
 બની બેમાન એ વાટે, ચડ્યું તે તો ઉવાટે હા !
 બુરા હાલે બટકતું તે. જીગર૦
 પડી ત્યાં ઘેર અંધારી, નિશા રસ્તેજ બચકારી
 રજળતું રાનમાં રાની. જીગર૦
 લથડીયાં લેયને ચાલે, ધટિત એ સાસને પુગી
 નિશાબર ધૂજતું મરતું. જીગર૦
 જતાં મહિ હા ! ફણી જીવે, પડો ધિક્કાર જીવતરને
 સ્મરી હા ! રામ હા ! રામા. જીગર૦

રાગ દાહરો.

કાકો કાકી કોકી કે, કીકો કીકી કોક
 કાકા કેકા કંકુ કો, કે કો' કેકી કોક.

રાગ ગઝલ.

જરા આવી ન આવી ત્યાં, હૃદય રોગે ગ્રહાયો હા !
 શુભકથાં ધાલીયાં અમથાં, ન ચાલી કોઈની કારી.
 ઝપટ જમની જગે જબરી, ન હારે કોઈથી મારે
 ચડપ લક દેય છે ઢાળી. ન૦
 ગમે કે ના ગમે તોયે, જવાતું છેજ હા ! નક્કી
 ઉપાયો પાંપળાં ખોટાં. ન૦
 જનમથી જળ ફેલાવી, જમે જગ આંધીયું ભારે
 છુટા થાવા તણી એકે, ન૦
 સુરાસુર નાગને ઢાળ્યા, સુનીજનના અચ્ચા બાળ્યા
 ગયા ઉડી બની વાની, ન૦
 ડરાવે કાળને એવો, બળે મણિરામ જે ભાવે,
 અચાવે એજ હા ! અંતે, ન૦

રાગ એજ.

અસારે સારને જોતાં, વિયોગે વહાલથી રોતાં
 જનમનો ભોગ આપીને, મદતની જાય જીંદગાની.
 સુમાર્ગે સંચરાયે ના, રૂઠાં કર્મો કરાયે ના,
 પુરાં સંચિતને યોગે, મદત૦
 અરે ! ના, દાન દેવાતું ! હરિ નામે ન લેવાતું,
 ક્રિયા મન વાણી છે જુદાં, મદત૦
 ન પાખંડી ખરી જળો, કપાણી કલેશ તો વાધ્યો,
 પ્રતાપે હા ! પ્રકાશ્યો ના, મદત૦
 રતનને રાખમાં રોળ્યું, વળી કુળ નામને ઓળ્યું,
 વગોવાઈ વૃથા ઠાઠે, મદત૦

મણિ ઉરમાં મહી લેવી, સુરાગે રામને બજવા,
રસાતાં શંસીમાં આતો, મદત૦

રાગ ભૈરવ.

ગજળ ગતિ છે કર્મ તણી આતો,

એમાં નાજ તદાવત થાતો.

ગજળ૦ ટેક.

જેવું કર્મ મળે ફળ તેવું, લેશ ન ફેર પડાતો

સામ્ય દૃષ્ટિથી વિશ્વ તપાસી, જોતાં ક્રમ પરખાતો. ગજળ૦

નાત જાતનું ત્યાં નથી નેહું, વયની શું કહું વાતો

રાય રંક સૌને એ સરખો, નિયમ મહાન જણાતો, ગજળ૦

અવતારિક ધર્મરથી પણ એ, અફળ કદી ન કરાતો

જાણ્યા વોણો જીવડો જંગી, ભારે ગોથાં ખાતો. ગજળ૦

કર્મ મણિમય કરાય તો તો, જીવ જગ જીતી જાતો

નહિ તો રામ રહે આધો ને, આપ અતિ અથડાતો. ગજળ૦

રાગ એજ.

સહન કરો તો લાભ ધણો પામે

ધીરે ધીર ! કરતાં કામે.

સહન૦ ટેક.

ખમવામાં શું ખોટ બળી છે ? તાતો થાય નકામે,

હડકાયાં સમજે નહિ ઠાલાં, જવાળ ઝટ દે સામે. સહન૦

ક્ષમા ખડગના મારેલા તે ઉડ્યા હોય દે નામે

અનુભવિયાથી સમજી એવું, સુખ શાંતિમાં જામે. સહન૦

ક્ષમા વૃક્ષની શીતળ છાયા, તપતાનોજ વિસામે

છોડી અસહનતા બાવળાયે, ખેસે એજ હજામે. સહન૦

શાંતિ રામ મણી પદ મોહું, ત્યાં મનવાળ ડામે

ચારો ક્ષમા નિરાવી નેહે, ત્યાંજ નખાવો ધામે. સહન૦

રાગ-સાધુ તે જનનો સંગ.

દેવ દયાધન રામરે, કૃપા કેમ કરો નહિ. ટેક.
 તાપ ત્રિવિધ સંદેહ નસાવો, સંશય શોક હરિને હસાવો,
 દુઃખહરણુ ધનશ્યામરે, કૃપા.
 આ કળિકાળે હાલ હવાલે, લુંડા લખેલા લેખ કુમાલે,
 લેશ નથી આરામરે, કૃપા.
 ક્લેશજનને મન મીન પડ્યું છે, કાદવ કામની સાથ જડ્યું છે,
 મૂકાવજો હરિ મામરે, કૃપા.
 લક્ષ ચોરાશી જન્મ લીધા છે, અવળા ધંધ અનેક કીધા છે,
 હારી ગંગો છું હામરે, કૃપા.
 માથે મારે દુઃખ કે સુખ નાખો, રામ કૃપા કરી શરણે રાખો,
 ખચાવજો બળ ધામરે, કૃપા.
 પ્રબળ પ્રતાપી રામમણિ હા ! અમળ પ્રલાપી દાસ ગણી હા,
 સંભાળજો શ્રીરામરે, કૃપા.

રાગ મીઠીને મધુરી રે.

બહાલો મુજ વિસામો રે, રઘુવર નામનો હેજી,
 મનમાં મારા લાગો છપ્પીલાનો છંદ, બહાલો.
 ભણતર ગણતર ભૂલ્યો રે, ચાહ ચૂડ્યો ચામનો હેજી,
 અંતરમાંથી નાઠા દુઃખાદિક દંદ, બહાલો.
 દાવો તો ચુકાવ્યો રે, દેવ પિતૃ ધામનો, હેજી,
 આઠે પહેરે હૃદયે રમે સુખકંદ, બહાલો.
 હડકો હેઠો નાખ્યો રે, કંચનને કામનો હેજી,
 ઘટિમાંહે વિલસે વંદાવનચંદ, બહાલો.
 આશ્રય હૈયે ધાર્યો રે, હરિ ગુણ ગ્રામનો હેજી,
 અલખેલો જી, આપે અખંડ આનંદ, બહાલો.

બરેસો છે બારી રે, મણિમય રામનો હેજી,
 ફસી સર્વે તુટી, તુટ્યા બધા ફંદ, વહાલો
 રાગ વહાલો મારો સાચાનો.

જીવ એક ન જીજવા જાણો રામ, સમજણ લો સાચી
 આત્મા એકજ પરમજો રામ, સમજણ લો સાચી. ટેક.
 ઉત્તમ મધ્યમની વાતો, બધી બહાર બની છે જાતો,
 જીજવી બંધાણી નાતો, રામ, સમજણ
 બ્રાહ્મણ ક્ષત્રિયના વાર, વૈશ્ય શુદ્રોનાજ બવાડા,
 એ આંહી થયા પરવાડા, રામ, સમજણ
 બહુ ધાટ ધડાતાં નોખું, પણ અંતે સોનું ચોખું,
 ધાટોનું ખાલી ખોખું, રામ, સમજણ
 શેરડી છે સરવે સરખી, ગોળ સાકર જુદી નિરખી,
 સમજણ લ્યો એકજ પરખી, રામ, સમજણ
 ઘોતી ફોટાને કડીયું એ જીજવું નજરે પડીયું,
 ઠાપક ચિત્ત એકજ ચડીયું, રામ, સમજણ
 સૌ સરિતામાં જળ જે છે, નદી નામે જીડું તે છે
 સાગર મળતાં એકજ છે, રામ, સમજણ
 આ તનના મિથ્યા મેળા, સરવાળે સરવે મેળા,
 નથી ત્યાં જીજવાંની વેળા, રામ સમજણ
 બ્રમ કાઢે નહિં જે ભોળા, બટકે તે મનના મોળા,
 મણિરામ નામ પર રોળા, રામ, સમજણ

રાગ વાદ જીએ છે.

રામ વિયોગે સિયા દુખળી, રોતી શોએ, રામ ટેક.
 અશોક સુવાટિકામાં વસતાં એ શોક સિંધુ
 વહાલા વિયોગે રહ્યા ઉછળી, રોતી

અશોક વિટપની હેઠે, આશ્રય લીધેલો તોયે
 અંતર ઉઠળાટે રહ્યું ઉઠળી, રાતી.
 શાંત પ્રિયતમની સંગે, દૂરતા એ અશાંતિ
 સહી શકે શાથી પ્રેમ પૂતળી, રાતી.
 ઝાંખપ મણિમાં લાગી તે, ટળશે ના સાધન અન્યે
 રામ પ્રતાપે થશે ઉઠળી. રાતી.

રાગ એજ.

પ્રેમની પીડા છે અતિ આકરી, શું કહું ? ઉદ્ધવ. પ્રેમ. ટક.
 મૃગલું મન રામ વીણામાં, મોલું અમાન થઈને
 શું જાણે ભરવાડાની આકરી. શું.
 તમારો ઉપદેશ ઉદ્ધવ, અમને હૃદયે નહિ એસે.
 દ્રુમ ! વિણા ગાઓને કૃપા કરી, શું.
 વૈરાગી થાય ઉદ્ધવ, કાનાને કૃપ્પા કેળે
 અમે તો ભેટીશું ભાવના કરી. શું.
 સગાં સપ્તધીના સ્નેહો, શામળીયામાં સમર્પ્યા
 હડીલો હડસેલે ભલે ધા કરી, શું.
 કૃષ્ણ કૃપાળ ભજ્યું, મણિરામ સ્નેહ સાથે
 શીર સાટે છે એની આકરી, શું.

રાગ કેમ કહોછો ગાય નહોતી.

શાને સામું નથી જોતા, રામ પ્યારા, શાને સામું નથી જોતારે ટક.
 પાપ નારાં નિજ મહિમા જાણો, પાપ નથી કેમ ધોતા રે, શાને.
 અધી અંતરમાં ઝાઝી મારે, કેમ નથી રામ ખોતા રે, શાને.
 હડસેલશે જો ભવનિધિમાં, નીકળી જશે છોતા રે, શાને.
 રોષ રોષ આંખડી રાતી થઈ પણ, શે આંસુ નથી લોતારે, શાને.

પાપ અગ્નિમાં આ અંગ મારું, હોમ શો શું ? થઇ હોતા રે, શાને.
દાસ પ્રભુ મણિરામ શરણુ છું, તમ વિના કહો કોતા રે, શાને.

રાગ આઝની ઘડી

આશા કર આધી અગામણી,	
શીદ વગગીએ ફૂળની લજમણીજીરે.	આ૦ ટેક.
ચોરે ચિંતાથી ચિત્ત એ ચંડાળણી.	
ભયે મારે એ ભૂત ભડકામણીજીરે.	આ૦
ખેદ ખર પરે ચડાવે હડકામણી,	
ભવે ભટકાવે ગામ ગજમણીજીરે.	આ૦
ડરે ડોળમાં ડુબાવતી ડરામણી,	
દુઃખ દંભે દયાવતી દમામણીજીરે.	આ૦
પુરાં પાપમાં પટાવતી પટામણી,	
મણિરામે રહેતો રગિયામણીજીરે.	આ૦

રાગ એજ.

ભવને ચાકે દુઃસંગથી ચડ્યો,	
અહો ! ભાગ્ય આ સુસંગ શુભ સાંપડ્યોજીરે.	ભ૦ ટેક.
પલીત પ્રેય સંગથીજ પાપમાં પડ્યો,	
ભયો ભવમાં અજ્ઞાનતથી આથડ્યોજીરે.	ભ૦
સંગ દોષે જંજાળમાં સદા જડ્યો,	
નિત્ય નીચ વસ્તુનો કુસંગ અહુ નડ્યોજીરે.	ભ૦
શોક શકતા સંતાપમાં સદા મડ્યો,	
ભવે ભુંગા ભાદા વિષે જઇ મડ્યોજીરે	ભ૦
સંત ધન્ય જેણે ધાટ આ નવો ઘડ્યો,	
જીત્યો રામમણિ ખૂબ માયાથી લડ્યોજીરે.	ભ૦

રાગ સહીઆરી.

ધન્યા ! તે આનંદી વૃત્તિ, છૂપા બેદી બાર જેમાં,
 ને કંટાળાવાળા ભારે, સમજી શકવા દુર્ઘટ એવા;
 વિશ્વ તણા જે વશમા બોળ, જેમાં સહજે હળવા થાતા,
 સુખરૂપીને શાંત અહો એ ! ધન્યા ! ધન્યા ! વૃત્તિ જેમાં;
 પ્રેમ અહા ! જ્યાં ધીમે ધીમે, આત્માને આગળ દોરેછે.
 પ્રગતિમાં આગળ વધતા જ્યાં, દૈહિક દમ રક્તા બિસરણુ બે,
 અટકે છે ને સ્થારિર બાને, ઉધી જતું અંતે સર્વે;
 સ્વાત્મા ચેતન રૂપે જાગે, રામ મણીયી ખાસ અનોખો.

રાગ-ધોળ (તમે બીજના જુઓ શું દોષ, વિચારો અવગુણ આપના.)

જીવ જીગતિ જણાવું તું જાણુ, અભિમાની આંધળા,
અંતરમાં તું આલોચ અજાણુ, પાપી પ્રાણી પાંખળા, ટેક.

જીવતર ખેા માં જોરમાં, જો જો જીંદગી જાય,
હેડી તો હાલી જતી, તારી તેજ વહે એંતે થાય, અભિં

રમતો જેની સાથ તું, અચપણમાં બહુ પેર,
સારા તારા સોજતી, જોને પહોંચી ગયા જમ ઘેર. અભિં

બોળાં તારાં ભાંડર, કરતાં પ્રેમ નખાર,
તારે હાથે બોચમાં, પેસી પહોંચી ગયાં જમ દાર. અભિં

પોથી પાટી દેશતરો, લઈ જતાજ નિશાળ,
બાળપણના ગોડીયા, પેખ પકડી ગયો તેને કાળ, અભિં

જમતો જેની સાથ તું, મિત્રો મહા સુજાણુ,
પ્રેમીલા પુરા હતા, તે તો પોદ્યા જઈને મશાણુ. અભિં

પ્રેમતણી જે પુતળી, હતી નવોદા નાર,
કુંકી તારે હાથ તેં, જરી જો તું કરીને વિચાર. અભિં

છેલ બટાક છોકરાં, હજી લેતીતી લ્હાણુ,
નિજ હાથે તે ઢોળિયા, મોભીની તો મંડાણી મ્હોઠાણુ. અભિં

બડ ભાઈ ભારે હતા, જમણા હાથ સમાન.
ખડક્યા એવા ખોડયે, તારે હાથે ભર્યા તેં આમાન. અભિં

અવિચળ આ અવનિ વિષે, કદી રહે નહિ કોષ,
જાગે તે જીવે સહી, કંધનારો જાયે જીવ ખોષ. અભિં

મણિમય રામે પ્યારથી, તક આપી છે હાથ,
બજાજ સીતાનાથને, સંત સાધુનો લે કરી સાથ, અભિં

રાગ ભં.વી.

વિશ્વંભર ! બહાલા ! વિભૂજી, આજ શરણે હું પડુંછું.
 આજ શરણે હું પડુંછું, રામ ! આરે રડવડુંછું. વિ० ટક.
 તુજને જાણ્યા વિના હું, સર્વને સ્નેહે નડુંછું,
 ઝોળાખ્યા વિશુ અંતરો, ધિક્કારમાં ધકકે ચડુંછું. વિ०
 હા ! ધરીત એ મુજને છે, છોતલાં શાને જડુંછું ?
 જાણુ થઇને અજાણુતામાં, બાપલા ! હું આથડુંછું. વિ०
 “ ખપ નથી અહીંયાજતો ત્યાં, એ નથી ” ઘાટો ધડુંછું,
 સર્વેશ્વર વિસરી જતાં તું, સ્વાર્થમાં હરિ ! હા ! સડુંછું. વિ०
 સાધનોમાં શુન્ય છું, પરમાર્થમાં મીંડું વડુંછું.
 રામ હેલ્લા રામ મણિ કહી, ચિત્ત તુજ ચર્ણે જડુંછું વિ०

વિજ્ઞપ્તિ.

રામવીણા રા. ૧-૧૨-૦ રામાસા રા. ૦-૩-૦ મણિરત્નમાળા
 રા. ૦-૧-૦ સંગીત ગીતા, સ્તોત્રપટક, શ્રી રામલહરિ દ્વેર ૧ લીયા
 ૭ મી સુધી અમુદ્ય. પોષ્ટેજ જુડું.

મળવાનાં ઠેકાણાં.

શેઠ પુરુષોત્તમ નાનજી ઠંકરુર
 પ્રકાશક, રામવીણા તથા
 રામાસા.
 મુ. કેશોદ-કાઠિયાવાડ.

રા.રા નવનિધરાય પ્રગ્ગાશંકર
 કીકાણી.
 બજાર દુગિયા.
 મુ. જુનાગઢ-કાઠિયાવાડ.

